

Aktualności

Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

PL ISSN 1899-346X Rok XXIII Nr 3(93) maj-czerwiec 2019

Święto Uniwersytetu

Doktorat honoris causa

Święto Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

Nowo mianowani doktorzy habilitowani z Wydziału Agrobiżynierii (u góry) i z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej (u dołu) z JM Rektorem Zygmuntem Litwińczukiem oraz dziekanami Krzysztofem Kowalczykiem i Andrzejem Wernickim. Czytaj tekst na str. 2
Fot. Paweł Michalski

Szanowni Państwo!

W opublikowanym niedawno Rankingu Uczelni Akademickich 2019 sporządzonym przez Fundację Edukacyjną Perspektywy Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie zajął 42. miejsce.

– Uniwersytet awansował aż o 16 pozycji w stosunku do ubiegłego roku – komentuje JM Rektor Zygmunt Litwińczuk. – Odnotowaliśmy więc znaczący wzrost. Jest on wynikiem szeregu działań podjętych w ostatnich trzech latach, m.in. usprawniających organizację uczelni, znaczącego zwiększenia środków zewnętrznych pozyskiwanych na badania (granty z różnych instytucji), jak również zwiększenie poziomu umiędzynarodowienia. W roku 2018 uruchomiliśmy po raz pierwszy płatne studia w języku angielskim dla obcokrajowców. Zwiększamy także systematycznie wymianę studentów i pracowników w ramach programu Erasmus.

Ranking nie tylko pokazuje pozycje uczelni wśród pozostałych, ale też jej mocne i słabe strony. Dlatego warto się przyjrzeć poszczególnym kryteriom. W połowie spośród 10 kryteriów branych pod uwagę przez Kapitułę rankingu, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie miał notowania lepsze od swej ostatecznej pozycji. Najlepiej wypadamy pod względem efektywności naukowej, zajmując 25. miejsce w kraju. Na 27. pozycji plasujemy się ze względu na innowacyjność. W opinii kadry zajmujemy 39. pozycję, a 40. miejsce pod względem prestiżu i publikacji. Są jednak jeszcze w rankingu kryteria szczegółowe, a wśród nich – rozwój własnej kadry. Za to kryterium, jako jedyna uczelnia w kraju, otrzymaliśmy 100 punktów. Pod tym względem byliśmy najlepszy w Polsce.

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie 16 maja 2019 r. obchodził swoje święto. Doniosłość uroczystości podkreśliło wręczenie doktoratu *honoris causa* prof. dr. hab. Andreasowi Börnerowi, wybitnemu uczonemu, światowej sławy genetykowi i przyrodnikowi.

W numerze prezentujemy sylwetki dwóch nowo mianowanych profesorów: Marka Babicza i Anny Chmielowiec-Korzeniowskiej z Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki oraz sylwetkę profesor Wandy Marii Harkot z okazji 46-lecia pracy naukowej.

Zachęcam do przeczytania artykułu profesora Andrzeja Borowego, który przybliży wasabi, jedną z najważniejszych roślin przyprawowych, spożywaną w Japonii od czasów starożytnych.

Monika Jaskowiak
redaktor naczelny

Spis treści

Wydarzenia

- 2** Święto Uniwersytetu
- 5** Doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie dla prof. dr. hab. Andreea Börnera
- 8** Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie
- 9** Rada Doskonałości Naukowej
- 10** Kalendarium
- 11** Stypendia dla najlepszych
- 12** Nominacje ■ Habilitacje ■ Doktoraty
- 13** Nowo mianowani profesorowie
Marek Babicz
Anna Chmielowiec-Korzeniowska

Wokół nauki

- 16** Wasabi – japoński chrzan

Konferencje

- 18** Gospodarowanie przestrzeni a zasoby przyrodnicze
- 20** 46-lecie pracy zawodowej
- 22** Nowe kierunki badań w inżynierii środowiska
- 23** I Studencka Konferencja Medycyny Behawioralnej oraz wtorki kliniczne
- 24** V Studencka Konferencja Chirurgii Weterynaryjnej
- 25** Stany nagłe u koni

Biblioteka

- 26** Tydzień Bibliotek

Sport

- 28** Trójbój na piątkę

Święto Uniwersytetu

16 maja 2019 r. obchodziliśmy po raz trzeci Święto Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. W Centrum Kongresowym odbyło się nadanie tytułu doktora *honoris causa* prof. Andreasowi Börnerowi oraz wręczenie dyplomów doktora habilitowanego, nagród rektora i odnaczeń państwowych pracownikom Uniwersytetu.

Na wstępie uroczystości rektor prof. dr hab. Zygmunt Litwińczuk przekazał słowa powitania wszystkim przybyłym przedstawicielom władz centralnych i samorządowych oraz przedstawicielom świata nauki, m.in. z Argentyny, Chin, Jordanii, Niemiec i Ukrainy. Rektor powiedział, że to święto jest okazją do integracji całej społeczności Uniwersytetu.

W krótkim wystąpieniu przypomniał 75-letnią historię Uniwersytetu, konkludując, że aktualnie to uczelnia zatrudniająca ponad 1400 osób, w tym połowa to nauczyciele akademicy, a w tej liczbie ponad 100 profesorów tytularnych. Uczelnia kształci prawie 8 tys. studentów na 42 kierunkach studiów. Systematycznie poszerzamy naszą ofertę dydaktyczną. Od października uruchamiamy nowe kierunki studiów, w tym jako jedyne w Polsce analitykę weterynaryjną, pielęgnację zwierząt i animaloterapię, biobezpieczeństwo i zarządzanie kryzysowe, mleczarstwo, zielarstwo i fitoprodukty. Na szeroką skalę rozwijamy badania związane z ochroną bioróżnorodności i biobezpieczeństwem. Z dniem 1 września 2019 r. powołujemy nowy siódmy Wydział – Biologii Środowiskowej, z uprawnieniami do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie nauk biologicznych.

W dalszej części pogratulował pracownikom wyróżnionym nagrodami za działalność naukową, a także tym, którzy uzyskali awans naukowy.

Kończąc wyraził radość z nadania tytułu doktora *honoris causa* prof. Börnerowi, wybitnemu specjalście z zakresu genetyki zbóż i innych roślin użytkowych, uznanemu autorytetowi na arenie międzynarodowej. Podkreślił, że w swojej 64-letniej historii samodzielnego istnienia uczelnia wyróżniła tym zaszczytnym tytułem 58 osób szczególnie zasłużonych dla życia naukowego, kulturalnego i społecznego. Świadczy to, że tytuł ten nadajemy rzadko nobilitując w ten sposób zarówno wyróżnionego doktora *honoris causa*, jak również nasz Uniwersytet.

Honorujemy dziś osobę, której dorobek naukowy służy nie tylko naukowcom, ale przyczynia się również do utrzymania bezpieczeństwa zbóż jako jednego z głównych źródeł żywności.

Honorujemy profesora Andreeasa Börnera tytułem doktora *honoris causa* w dowód uznania dla Jego osiągnięć naukowych i szerokiej działalności organizacyjnej na forum międzynarodowym, ale przede wszystkim za ścisłą, wieloletnią współpracę z naszym lubelskim Instytutem Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin. Podkreślić należy, że tytuł ten nadał Senat na wniosek Rady Wydziału Agrobiotechnologii, który w tym roku obchodzi jubileusz 75-lecia, co niejako wzmacnia rangę tego wydarzenia.

W imieniu Prezydenta RP wojewoda lubelski Przemysław Czarnek wręczył pracownikom Uniwersytetu odznaczenia państwowe. Otrzymali je: Złoty Medal za Długoletnią Służbę – Teresa Irena Mitura; Srebrny Medal za Długoletnią Służbę – Urszula Sylwia Bronowicka-Mielniczuk, Barbara Teresa Kołodziej; Brązowy Medal za Długoletnią Służbę – Tomasz Zdzisław Czernecki, Agnieszka Ma-

Pracownicy odznaczeni Medalem za Długoletnią Służbę

rek, Ewelina Pyzik, Bartosz Grzegorz Sołowiej, Małgorzata Aneta Sosnowska.

Wręczono także nagrody naukowe Rektora UP w Lublinie, przyznawane w trzech kategoriach.

Prorektor Zbigniew Grądzki, przewodniczący kapituły opiniującej nagrody, poinformował, że w kategorii praca naukowa opublikowana w czasopiśmie o najwyższym współczynniku wpływu (impact factor) dziekani zgłosili na konkurs 3 wnioski. Biorąc pod uwagę opinię kapituły, JM Rektor przyznał nagrodę naukową w wymienionej kategorii Monice Sujce z Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii za pracę pt. „Ultrasonic modification of starch – Impact on granules porosity” opublikowaną w 2017 r. w czasopiśmie *Ultrasonics Sonochemistry*. IF czasopisma w roku wydania pracy wynosił 6,012.

W kategorii publikacja o największej liczbie cytowań wpłynęły 4 wnioski. Nagrodę otrzymał zespół autorów w składzie: Dariusz Dziki, Renata Różyło (Wydział Inżynierii Produkcji), Urszula Gawlik-Dziki, Michał Świeca (Wydziału Nauk o Żywności i Biotechnologii) za pracę pt. „Current trends in the enhancement of antioxidant activity of wheat bread by the addition of plant materials rich in phenolic compounds” opublikowaną w 2014 r. w czasopiśmie *Trends in Food Science & Technology*. Liczba cytowań publikacji za lata 2014–2018 wynosi 54.

W kategorii nagroda im. Stanisława Staszica za badania aplikacyjne wpłynęły 3 wnioski. JM Rektor przyznał ją zespołowi autorów z Katedry Hodowli i Użytkowania Koni Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki w składzie: Ewald Sasimowski, Ryszard Kolstrung, Anna Stachurska, Michał Pluta, Iwona Janczarek, Sławomir Pietrzak, Katarzy-

na Strzelec, Marek Sapała, Krzysztof Bocian, Jan Wojciechowski] za przedsięwzięcie badawcze polegające na wyhodowaniu, wprowadzeniu do użytkowania w Polsce oraz badaniach naukowych dotyczących polskiej rasy kuców felińskich.

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie 27 osobom dyplomów doktora habilitowanego. Prorektor ds. organizacji i rozwoju dr hab. Adam Waśko, prof. nadzw. odczytał nazwiska pracowników, którzy otrzymali ten tytuł.

Wydział Agrobiotechnologii: Sylwia Mariola Andruszczak, Maja Jolanta Bryk, Beata Helena Król, Mariusz Artur Kulik, Sylwia Magdalena Okoń, Teresa Grażyna Wylupek; Wydział Medycyny Weterynaryjnej: Marek Bieńko, Artur Burmańczuk, Marcin Grzegorz Gołyński, Małgorzata Kapica, Łukasz Ryszard Kurek, Marcin Paweł Szczepanik, Agata Teresa Wawrzyniak, Anna Agata Zacharko-Siembida; Wydział Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki: Justyna Anna Batkowska, Łukasz Damian Wlazło; Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu: Elżbieta Barbara Mielniczuk, Beata Zimowska; Wydział Inżynierii

Pracownicy wyróżnieni Nagrodą Naukową Rektora

Od lewej:
dr hab. Piotr Domaradzki,
dr hab. Urszula Złotek,
prof. Izabella Jackowska

Od lewej:
dr hab. Beata Zimowska,
dr hab. Elżbieta Mielniczuk,
prof. Zenia Michałojć

Produkcji: Andrzej Kazimierz Borusiewicz, Magdalena Bożena Kachel, Grzegorz Piotr Maj, Marcin Tomasz Mitrus, Jolanta Piekut, Stanisław Rudy, Jacek Wasilewski; Wydział Nauk o Żywności i Biotechnologii: Piotr Tadeusz Domaradzki, Urszula Jolanta Złotek.

Uchwałę Senatu dotyczącą nadania tytułu doktora *honoris causa* prof. Andreasowi Börnerowi odczytała prof. Halina Buczkowska, prorektor ds. studenckich i dydaktyki. Laudację wygłosił prof. Krzysztof Kowalczyk, dziekan Wydziału Agrobiotechnologii.

Z okazji uroczystości napłynęły listy gratulacyjne. Niektóre z nich odczytał prof. Zbigniew Grądzki, prorektor ds. nauki, wdrożeń i współpracy międzynarodowej. Nadesłali je: Mateusz Morawiecki, prezes Rady Ministrów;

Fot. Maciej Niedziółka

Jerzy Kwieciński, minister inwestycji i rozwoju; Stanisław Gogacz, senator RP; Genowefa Tokarska i Jan Łopata, posłowie na Sejm RP; Krzysztof Żuk, prezydent Lublina; prof. Andrzej Drop, rektor UM w Lublinie; prof. Tadeusz Słomka, rektor AGH w Krakowie; prof. Mirosław Jarosz, rektor WSEI w Lublinie; dr hab. Maria Pierzchalska, rektor Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej w Radomiu; prof. Włodzimierz Sady, rektor UR w Krakowie; ks. prof. Stanisław Dziekoński, rektor UKSW w Warszawie; prof. Wołodymyr Ladyka, rektor Sumskiego Narodowego Uniwersytetu Rolniczego; prof. Jan Udała, ZUT w Szczecinie; prof. Jacek Skomial, Instytut Fizjologii i Żywienia Zwierząt w Jabłonie; Artur Michalski, wiceprez. Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; Ewa Mankiewicz-Cudny, prez. Naczelnej Organizacji Technicznej; Bogdan Kawalko, dyr. Departamentu Strategii i Rozwoju UM woj. lub.; st. bryg. Grzegorz Alinowski, komendant wojewódzkiej PSP w Lublinie; Sławomir Plis, burmistrz Opola Lubelskiego.

Na zakończenie uroczystości odbył się koncert w wykonaniu Chóru Akademickiego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie pod dyrekcją prof. Zofii Bernatowicz oraz występ Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor” pod kierownictwem Zbigniewa Romanowicza.

Red.

Fot. Paweł Michalski

Doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie dla prof. dr. hab. Andreasa Börnera

Laudacja wygłoszona 16 maja 2019 r. przez dziekana Wydziału Agrobioinżynierii prof. dr. hab. Krzysztofa Kowalczyka

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodni Ekszellencje,
Wielce Szanowny Doktorze *Honoris Causa*,
Szanowne Panie, Szanowni Panowie!

Mam wielki zaszczyt i honor przedstawić sylwetkę prof. dr. hab. Andreasa Börnera, przewodniczącego i członka licznych towarzystw, stowarzyszeń i organizacji naukowych, w tym dyrektora banku genów w Gatersleben, desygnowanego prezydenta, reprezentanta Niemiec i przewodniczącego Cereals Section European Association for Research on Plant Breeding (EUCARPIA), koordynatora the European Cereals Genetics Cooperative (EWAC), niemieckiego przedstawiciela Working Group Wheat of the European Cooperative Programme for Plant Genetic Resources (ECPGR), członka Seed Storage Committee of the International Seed Testing Association (ISTA), wybitnego światowej sławy uczonego, genetyka, przyrodnika i wybitnego organizatora nauki, który ma dzisiaj otrzymać godność doktora *honoris causa* naszej uczelni.

Zebranemu dziś w sali kongresowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie dostojnemu gremium postać profesora jest znana nie tylko z konferencji i wystąpień, ale przede wszystkim z ponad pięciuset publikacji, których dostojny doktor *honoris causa* jest autorem lub współautorem. Jednak ja – i pewnie wiele innych osób – zadaję sobie pytanie: Jak człowiek może osiągnąć tak imponujący dorobek i przekraczać granice nauk, ogarniać swoim umysłem tak wiele, organizować liczne konferencje i seminaria naukowe, pełnić tak wiele szacownych i odpowiedzialnych funkcji w towarzystwach i organizacjach naukowych, a ponadto mieć czas dla wspaniałej rodziny i być fanem zespołu Rolling Stones? Czy jest możliwe osiągnięcie tego wszystkiego, cze-

go dokonał w nauce dostojny doktor *honoris causa*? Przykład profesora Andreasa Börnera pozwala nam odpowiedzieć pozytywnie na tak postawione pytania. Profesor Andreas Börner to wybitny uczony, dla którego nauka jest sensem i celem życiowych zmaganiań. Naukę współtworzy, żyje nauką i dla nauki, nie zapominając o rzeczach najważniejszych, jak rodzina, przyjaźń i przede wszystkim budowanie wzajemnego zaufania między narodami poprzez współpracę naukową opartą na partnerstwie, odpowiedzialności za jakość i nowatorstwo badań naukowych oraz wzajemne zrozumienie. Wybitny talent dostojnego doktora *honoris causa* umożliwił mu tworzenie nauki w pokorze ducha i pomnażanie jej obfitości dla dobra samej nauki, a nie dla złudnej sławy i korzyści, z zachowaniem przy tym niezwykłej skromności.

Andreas Börner urodził się w Grimma 9 kwietnia 1959 r. Dorastał w małej wiosce Schkortitz w Saksonii. Jego rodzice byli prywatnymi rolnikami, a później członkami spółdzielni rolniczej, do której musieli wejść

Prof. Andreas Börner
Fot. Maciej Niedziółka

Od lewej: JM Rektor Zygmunt Litwińczuk, prof. Krzysztof Kowalczyk, prof. Andreas Börner
Fot. Paweł Michalski

Doktor honoris causa Andreas Börner z JM Rektorem Zygmuntem Litwińczukiem i prof. Krzysztofem Kowalczykiem
Fot. Paweł Michalski

wraz ze swoją ziemią. Andreas Börner, spędzając dużo czasu ze swoją babcią, zapoznał się z roślinami rosnącymi w ogrodzie. Szkołę podstawową rozpoczął w 1965 r. w swojej rodzinnej wiosce, a później kontynuował naukę w Grimma. Lubił wykonywać pracę w rolnictwie i dlatego po ukończeniu szkoły odbył szkolenie zawodowe jako agrotechnik równoległe z nauką w liceum w Wachau. W listopadzie 1978 r. Andreas Börner rozpoczął służbę wojskową. Po ukończeniu służby wojskowej w 1980 r. rozpoczął studia rolnicze ze specjalizacją w zakresie hodowli roślin na Uniwersytecie Marcina Lutra w Halle. W 1983 r. otrzymał kontrakt na „Promowanie najlepszych studentów” z Wydziału Rolnictwa Uniwersytetu w Halle. To był punkt wyjścia jego kariery naukowej. Studia na Uniwersytecie ukończył w lutym 1985 r. Jego praca dyplomowa dotyczyła analizy wpływu genu *Rht2* na wysokość roślin i plon w mieszańcach pszenicy ozimej.

Zaraz po ukończeniu studiów został doktorantem w Centralnym Instytucie Genetyki i Badań Roślin Uprawnych (IPK) w Gatersleben. Tematyka jego badań dotyczyła: badania związków genetycznych między reakcją na kwas giberelinowy, półkarłowatością i plonowaniem w pszenicy (*Triticum aestivum* L.)

oraz badań nad reakcją na kwas giberelinowy w zasobach genetycznych w rodzajach *Triticum* i *Secale*. Andreas Börner ukończył pracę doktorską w mniej niż 3 lata w 1988 r. Po uzyskaniu stopnia doktora odbył staż naukowy w John Innes Centre w Wielkiej Brytanii.

W 1989 r. rozpoczęły się wielkie zmiany polityczne, a Niemcy ponownie zjednoczyły się w 1990 r. W nowo zorganizowanym Instytucie Genetyki i Badań Roślin Uprawnych w 1992 r. Andreas Börner został szefem grupy roboczej ds. genetyki pszenicy. Zaczął pracować nad habilitacją, którą z powodzeniem ukończył w 1995 r. na Uniwersytecie Marcina Lutra w Halle. Praca habilitacyjna dotyczyła efektów genetycznych i środowiskowych redukcji wysokości roślin i reakcji na długość dnia w pszenicy na wartość cech ilościowych. Od 1997 do 2005 r. kierował zespołem badawczym ds. ochrony zasobów genowych i reprodukcji, zaś od 2005 r. pełni rolę kierownika zespołu zajmującego się zarządzaniem i oceną zasobów genowych w banku genów (Program Management and Evaluation, Genebank).

Dorobek naukowy profesora Andreea Börnera obejmuje prace z genetyki klasycznej i molekularnej, hodowli roślin, fizjologii i biochemii roślin, ochrony zasobów genowych. W początkowym okresie pracy naukowej pan profesor zajmował się problemami genetyki karłowatości zbóż. Zidentyfikował i opisał gen karłowatości *Rht10* pochodzący z chińskiej odmiany pszenicy ‘Ai-bian 1’ oraz (*RhtB1f*) w *Triticum aestivum*. Poza tym wykrył geny karłowatości *at1* i *at2* niewrażliwe na kwas giberelinowy w życie, zlokalizowane na chromosomach 7R i 5R, oraz określił grupy homologiczne pszenicy, jęczmienia i żyta, na których zlokalizowane są geny karłowatości niewrażliwe na kwas giberelinowy. Niezwykle ważne są również Jego badania z zakresu mapowania molekularnego *loci* żyta określających zdolność do jaryzacji, samopłodności, genu restorera przywracającego męską płodność, omszenie dokłosa, brak wosku na roślinach, multistłupkowość czy woskowe bielmo. W kolejnym okresie pracy badawczej pan profesor zajmował się określeniem efektów plejotropowych genów karłowatości, molekularnych podstaw zmienności cech fenotypowych, mechanizmów warunkujących reakcję roślin na czynniki stresowe na poziomie transkryptomu, proteomu i metabolomu oraz identyfikacją markerów sprzężonych z wybranymi cechami agronomicznymi. Do istotnych osiągnięć pana profesora należą także badania nad materiałem siewnym, zdolnością do re-

produkcji po długoletnim przechowywaniu oraz analizą genetyczną, fizjologiczną i biochemiczną związaną ze starzeniem się nasion i owoców roślin uprawnych takich jak: jęczmień, pszenica, rzepak, ciecierzycy i tytoń. Profesor i jego zespół wykazali, że podczas starzenia się nasion następuje degradacja lipidów, co powoduje uszkodzenie błony komórkowej, a w konsekwencji utratę przez nasiona żywotności.

Osiągnięcia naukowo-badawcze profesora są imponujące. Jest autorem lub współautorem prawie 560 prac, z tego prawie połowa została opublikowana w czasopiśmie znajdujących się w bazie Journal Citation Reports Indeks Hirsha wynosi 44 wg Research Gate. Liczba cytowań bez autocytań jest imponująca i wynosi prawie 4500. Swoje prace publikował w najbardziej renomowanych czasopiśmie z zakresu rolnictwa. W dorobku tym podziw budzi zarówno zakres podejmowanych zagadnień, jak i odwaga mierzenia się z najtrudniejszą problematyką rozwiązywaną w badaniach zespołowych.

Badanie przyrody, odkrywanie jej praw i działań na poziomie epigentycznym oraz molekularnym, zarówno DNA, jak i białek, to dominujący zakres aktywności naukowej, którą zajmuje się pan profesor. Jego badania dotyczą nie tylko wyjaśniania spójnej i zrozumiałej dla współczesnego człowieka wizji nauk przyrodniczych i poszerzania wiedzy, ale również aplikacji wyników do praktyki hodowlanej i rolnictwa. Jego osiągnięcia badawcze służą nie tylko naukowcom, ale przede wszystkim przyczyniają się do utrzymania bezpieczeństwa zbóż jako jednego z głównych źródeł żywności. Wielką wartością prac naukowych profesora Börnera jest to, że po mistrzowsku pokazuje, jak odkrywać tajemnice przyrody, ulepszając uprawy, i zachować jednocześnie ich wyjątkowe ważne cechy.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna profesora Andreea Börnera jest imponująca. Był promotorem 16 prac doktorskich, 35 prac magisterskich i 25 licencjackich. Jest bardzo dobrym i aktywnym organizatorem konferencji naukowych, nie tylko w Niemczech, lecz na całym świecie. Ponadto pan profesor jest członkiem wielu zespołów redakcyjnych międzynarodowych czasopiśmie. Profesor Andreas Börner to wzór uczonego, który umiejętnie współpracuje z licznymi wybitnymi przedstawicielami różnych dziedzin nauki pochodzącymi z wielu renomowanych ośrodków naukowych na świecie oraz z Polski – z Instytutem Genetyki, Hodowli i Biotech-

nologii Roślin Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Wydziałem Biologii i Biotechnologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Instytutem Genetyki Roślin Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytutem Badawczym w Puławach, Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym w Radzikowie. W ponadkilkunastoletniej współpracy z Instytutem Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin profesor Börner uczestniczył w realizacji projektu dotyczącego identyfikacji oraz określenia markerów DNA dla genów odporności na mączniaka prawdziwego u owsa zwyczajnego i pszenżyta przydatnych w hodowli tych zbóż. Ponadto uczestniczył w badaniach populacji jęczmienia 'Steptoe' x 'Morex' i identyfikacji genów karłowatości w odmianach jęczmienia, charakterystyki cech ilościowych oraz analizy wybranych cech ilościowych w liniach introgressywnych *T. aestivum/Ae. squarrosa* oraz badaniach linii substytucyjnych pszenicy zwyczajnej. Efektem tych badań są publikacje oraz opracowanie i redakcja EWAC Newsletter oraz praca doktorska.

Szanowni Państwo!

Społeczność akademicka Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oddaje dzisiaj hołd niezwykłemu człowiekowi, wybitnemu uczoneму światowej sławy – profesorowi Andreasowi Börnerowi. Czynimy to w roku jubileuszu siedemdziesięciopięciolecia Wydziału Agrobioinżynierii. Uchwała Senatu z dnia 20 grudnia 2018 r. o nadaniu Profesorowi Andreasowi Börnerowi zaszczytnego tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, podjęta na wniosek Rady Wydziału Agrobioinżynierii, stanowi wyraz uznania dla wielkości dorobku naukowego profesora w świecie. Wniosek ten jest poparty opiniami recenzentów: prof. dr hab. Grażyny Podolskiej z Puław, prof. dr hab. Haliny Wiśniewskiej z Poznania oraz prof. dr hab. Barbary Kołodziej z naszego Uniwersytetu. Tytuł ten nadajemy człowiekowi niezwykłemu, o wysokiej kulturze osobistej i życzliwości akademickiej. Wydarzenie to odbieramy również jako nobilitację Wydziału Agrobioinżynierii i Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Czcigodny Doktorze *Honoris Causa*, w tym uroczystym dniu, wyróżniając Ciebie najwyższą godnością akademicką, proszę o przyjęcie szczerych i serdecznych życzeń, zdrowia, wszelkiej pomyślności i rozwoju dalszej wspólnie kariery naukowej. ■

Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

Posiedzenie Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie
w dniu 26 kwietnia 2019 r.

Senat podjął uchwałę w sprawie:

- zmiany nazwy Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki na Wydział Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki;
- zmiany nazwy Katedry Etologii i Dobrostanu Zwierząt na Katedrę Etologii Zwierząt i Łowiectwa;
- zmian do Regulaminu Studiów Podyplomowych UP w Lublinie;
- uchwalenia Regulaminu Kształcenia Specjalistycznego i Innych Form Kształcenia UP w Lublinie;
- określenia warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na pierwszy rok studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych magisterskich w UP w Lublinie na rok akademicki 2020/2021;
- zasad przyjmowania na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów konkursów UP w Lublinie na rok akademicki 2023/2024;
- warunków i trybu kierowania za granicę pracowników UP w Lublinie w celach naukowych, dydaktycznych, szkoleniowych i organizacyjnych oraz szczególnych uprawnień tych pracowników.

Senat powołał dr. hab. Henryka Malca na przewodniczącego Rady Uczelni.

JM Rektor Z. Litwińczuk poinformował, że jest znana wstępna informacja o wysokości subwencji na rok 2019, w związku z niniejszym zastępca kwestora ds. decentralizacji mgr

Agata Narolska wraz z zespołem przystąpiła do wstępnych rozliczeń wszystkich jednostek zawartych w zarządzeniu Rektora nr 68 z dnia 21 grudnia 2018 r. Ponadto Kwestura prowadzi pracę nad zamknięciem pierwszego kwartału wydatków przez jednostki ujęte we wcześniej wspomnianym zarządzeniu Rektora i na 15 maja 2019 r. będzie gotowe dokładne rozliczenie z wytycznymi, w jaki sposób zostanie podzielona subwencja między jednostkami ujętymi w zarządzeniu. Ponadto w zestawieniu będzie również informacja, ile wydały poszczególne jednostki w pierwszym kwartale 2019 r., tj. do 31 marca.

Według wstępnych informacji subwencja na rok 2019 będzie większa niż w roku 2018, co za tym idzie, finansowanie poszczególnych jednostek również będzie większe. Podczas spotkania rektorów 10 kwietnia 2019 r. w Bydgoszczy, rektor SGGW prof. Wiesław Bielawski zaprezentował ministerialny projekt zarządzenia dotyczący naliczania subwencji na 2020 r. Z projektu wynika, że osoba na stanowisku profesora uzyska wskaźnik 2,5, na stanowisku profesora uczelnianego – wskaźnik 2, adiunkta – wskaźnik 1,5, pozostałe stanowiska będą miały wskaźnik 1. W związku z tym z dniem 1 października 2019 r. wszyscy profesorowie zwyczajni zostaną przeniesieni na stanowisko profesora. Z uwagi na powyższe z projektu statutu UP zostało usunięte stanowisko docenta, któremu według ministerialnego projektu zarządzenia przypisany będzie wskaźnik 1. Usunięto również stanowisko starszego wykładowcy.

Kolejną kwestią poruszoną przez JM Rektora była informacja, że aktualnie jest prowadzona analiza dorobku publikacyjnego pracowników w poszczególnych dyscyplinach za lata 2017 i 2018 w aspekcie liczby N. Wysłunięto propozycję znaczącego zmniejszenia liczby N.

Posiedzenie Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie w dniu 24 maja 2019 r.

Senat przyjął uchwałę w sprawie zatwierdzenia strategii rozwoju UP w Lublinie na lata 2019–2030.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- kandydaturę prof. dr. hab. Tomasza Mieczana na stanowisko dziekana i prof. dr. hab. Bożeny Denisow na stanowisko prodziekana nowego Wydziału Biologii Środowiskowej;
- kandydaturę prof. dr. hab. Katarzyny Ognik na stanowisko dyrektora Szkoły Doktorskiej.

Senat przyjął uchwałę w sprawie:

- zasad, warunków i trybu potwierdzania efektów uczenia się oraz powoływania i sposobu działania komisji weryfikujących efekty uczenia się w UP w Lublinie;
- dostosowania programu studiów realizowanych na Wydziale Agrobiotechnologii (kierunki: rolnictwo, bioinżynieria) dla cyklu kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2019/2020 do wymagań określonych w ustawie;
- dostosowania programu studiów realizowanych na Wydziale Inżynierii Produkcji (kierunki: inżynieria rolnicza i leśna, inżynieria chemiczna i procesowa, inżynieria przemysłu spożywczego, transport i logistyka, zarządzanie i inżynieria produkcji, geodezja i kartografia, ekoenergetyka) dla cyklu kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2019/2020 do wymagań określonych w ustawie;

- zatwierdzenia programów studiów podyplomowych na rok 2019/2020;
- przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do studiów podyplomowych;
- likwidacji studiów podyplomowych: planowanie i gospodarka przestrzenna;
- likwidacji studiów podyplomowych: marketing i zarządzanie w agrobiznesie.

Senat uchylił uchwałę nr 39/2012–2013 w sprawie zasad podziału dotacji na działalność statutową przeznaczoną na utrzymanie potencjału badawczego wydziałów UP w Lublinie z późn. zm.

Senat przyjął uchwałę w sprawie:

- zatwierdzenia sprawozdania finansowego UP w Lublinie za 2018 r.;
- zatwierdzenia planu rzeczowo-finansowego na rok 2019 r.

Senat udzielił zgody na:

- wydzierżawienie budynku naukowo-dydaktycznego przy ul. Leszczyńskiego 58 w Lublinie i budynku naukowo-dydaktycznego przy ul. Doświadczalnej 44 w Lublinie;
- ustanowienie służebności przesyłu na działce nr 1/156 w Felinie.

Uczelniana Komisja ds. dydaktyki i zarządzania jakością kształcenia przedstawiła raport.

Senat ustalił wysokość wynagrodzenia przewodniczącego Rady Uczelni.

Rada Doskonałości Naukowej

Pierwsza kadencja Rady Doskonałości Naukowej rozpoczęła się 1 czerwca 2019 r. W jej skład weszli także pracownicy nauki naszego Uniwersytetu. Prof. dr. hab. Tomasz Maria Gruszecki został członkiem RDN w dyscyplinie zootechnika i rybactwo, a prof. dr. hab. Stanisław Winiarczyk w dyscyplinie weterynaria.

W Radzie Doskonałości Naukowej zasiada 141 osób, po 3 przedstawicieli każdej dyscypliny. Jej zadaniem jest dbałość o najwyższe standardy jakości działalności naukowej wymagane do uzyskania stopni naukowych, stopni w zakresie sztuki i tytułu profesora. Docelowo zastąpi Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w zakresie nadzoru nad indywidualnymi postępowaniami awansowymi.

Red.

MAJ

3 maja

Prorektor Z. Grądzki i przedstawiciele Zespołu Pieśni i Tańca „Jawor” złożyli kwiaty pod pomnikiem Konstytucji 3 Maja na placu Litewskim z okazji obchodów 228. rocznicy jej uchwalenia.

5–11 maja

Prorektor A. Waśko wziął udział w wyjeździe studyjnym do Finlandii na zaproszenie MNIŚW z projektu „Liderzy w zarządzaniu uczelnią”, realizowanego w ramach III osi priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, w którym uczestniczą przedstawiciele kadry zarządzającej i administracyjnej polskich uczelni.

11–12 maja

Rektor Z. Litwińczuk i prorektor H. Buczkowska uczestniczyli jako goście honorowi w XVI Akademickich Mistrzostwach Województwa Lubelskiego w skokach przez przeszkody i ujeżdżaniu, zorganizowanych przez ośrodek jeździecki naszego Uniwersytetu.

13 maja

Rektor Z. Litwińczuk podpisał umowę „Chińsko-polskie badania i rozwój centrum łagodzenia zmian klimatycznych dzięki ekosystemowi rolno-leśnemu”. Umowę podpisali także prezes PAN prof. J. Duszyński, rektor Polit. Lub. prof. P. Kacejko oraz rektor Zhejiang A&F University prof. G. Zhou.

14 maja

Prorektor H. Buczkowska uczestniczyła w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę nowego centrum stomatologii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie.

14–15 maja

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w zjeździe rektorów uczelni rolniczych i przyrodniczych zorganizowanym z okazji 50-lecia Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

17–19 maja

Rektor Z. Litwińczuk i prorektor H. Buczkowska uczestniczyli w Feliniadzie 2019, wydarzeniu organizowanym w ramach studenckich dni kultury w Lublinie.

17 maja

Prorektor A. Waśko i mgr I. Czaja-Banasiak wzięli udział w konferencji Microsoft EduDays 2019 Uczelnia Przyszłości, która odbyła się w MS Mermaid w Warszawie.

19 maja

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w festiwalu „Wschodniostowiańskie Dziedzictwo Kulturowe Lublina” na zaproszenie abp. Abła, ordynariusza prawosławnej diecezji lubelsko-chetmskiej.

24 maja

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w konferencji z okazji obchodów 25-lecia Agencji Restruk-

turyzacji i Modernizacji Rolnictwa, które odbyły się w CK UP w Lublinie.

25 maja

Prorektor H. Buczkowska wzięła udział w otwarciu Konferencji Forum Młodych Przyrodników, które odbyło się w Centrum Innowacyjno-Wdrożeniowym Nowych Technik i Technologii w Inżynierii Rolniczej UP w Lublinie.

28 maja

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w 45. sesji Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału PAN w Lublinie.

29 maja

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w konferencji „Pszczelarstwo w województwie lubelskim”, która odbyła się w Lubelskim Centrum Konferencyjnym w Lublinie.

30 maja – 1 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w posiedzeniu Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich połączonym z obchodami jubileuszu 20-lecia Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

CZERWIEC

2 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk i prof. B. Sawicki wzięli udział w Świącie Parków Krajobrazowych Województwa Lubelskiego, które odbyły się na terenie najmłodszego i zarazem największego z 17 parków krajobrazowych położonych w granicach województwa lubelskiego – Skierbieszowskiego Parku Krajobrazowego.

5 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w Międzynarodowej Szkole Owczarskiej „Instytucjonalna organizacja wypasu”, która odbyła się w CK UP w Lublinie.

8 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk wręczył honorowe złote dyplomy uczestnikom zjazdu z okazji 50-lecia ukończenia studiów na Wydziale Weterynaryjnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie.

12–13 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk wziął udział w międzynarodowej konferencji naukowej „Nauka dla zrównoważonego rozwoju i biogospodarki”, która była połączona z jubileuszem 75-lecia Wydziału Agrobiotechnologii.

13 czerwca

Prorektor H. Buczkowska uczestniczyła w spotkaniu z prezydentem K. Żukiem wraz ze studentami będącymi laureatami stopnia centralnego olimpiad oraz turniejów osób studiujących na terenie miasta Lublina. Finalistami olimpiad z naszego Uniwersytetu są: Tomasz Bednarczyk, Renata Buczek, Filip Kwit, Patryk

Ostojski, Agnieszka Raczyńska, Agata Wolfram, Kamil Wons.

Fot. Maciej Niedziółka

15 czerwca

Prorektor H. Buczkowska uczestniczyła w Jubileuszu 50-lecia Zespołu Szkół Rolniczych w Leśnej Podlaskiej.

27 czerwca

Prorektor A. Waśko uczestniczył w konferencji „Zarządzanie uniwersytetem przyszłości – doskonalenie organizacyjne uczelni przyszłości II. Dobre praktyki we wdrażaniu Konstytucji dla Nauki”, która odbyła się na UJ w Krakowie.

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w jubileuszu 110-lecia tradycji mleczarskich ziem radzyńskiej SM Spomlek, który obchodzony był w centrum konferencyjnym w Łukowie.

30 czerwca

Rektor Z. Litwińczuk uczestniczył w obchodach 450-lecia zawarcia Unii Lubelskiej, które to uroczystości zorganizowały Sejm i Senat RP. Do Lublina zjechali przedstawiciele parlamentów Polski i Litwy oraz innych krajów.

Stypendia dla najlepszych

Wręczenie stypendiów marszałka województwa lubelskiego odbyło się 30 maja 2019 r. w Lubelskim Centrum Konferencyjnym. Wyróżniono 38 studentów z naszego Uniwersytetu. Otrzymali je: Kamila Janicka, Daria Maria Jaskólska (behawiorystyka zwierząt); Agata Satowska (bezpieczeństwo żywności); Patrycja Chabroszewska, Kamil Cezary Drabik, Patrycja Anna Skowronek (bioinżynieria); Ilona Drąg, Katarzyna Grażyna Nabielec (biotechnologia); Karolina Angela Czaban, Kinga Katarzyna Głaszewska, Karolina Jachimowicz (dietetyka); Edyta Monika Jakimiec, Sylwester Szymon Walczak (doradztwo w obszarach wiejskich); Katarzyna Małgorzata Kryszak, Weronika Kusek (geodezja i kartografia); Adam Jacek Miedzwiecki (gospodarka

przeznaczona); Mateusz Jarmuł, Agata Karolina Klimczak (leśnictwo); Łukasz Kaca (ochrona roślin i kontrola fitosanitarna); Sylwia Paluch (ochrona środowiska); Wojciech Biszczyk (rolnictwo); Patryk Krystian Ostanek (technologia żywności i żywienie człowieka); Jakub Kalinowski (transport i logistyka); Marcin Bany, Danuta Maria Dąbrowska, Jakub Kazimierz Grzebień, Dagmara Maria Kuca, Marta Maria Margiel, Paweł Piotr Niejadlik, Katarzyna Pomykacz, Katarzyna Sadowska, Paweł Piotr Suliga, Ewa Zabłocka, Katarzyna Żondek (weterynaria); Patrycja Justyna Bicka, Paulina Pilaszkievicz (zarządzanie i inżynieria produkcji); Paulina Główska, Krystian Strojny (zootechnika).

Red.

Stypendyści marszałka
Fot. Maciej Niedziółka

Nominacje ■ Habilitacje ■ Doktoraty

Nadane stopnie naukowe doktora habilitowanego

Wydział Inżynierii Produkcji

- dr inż. Grzegorz Zaguła na podstawie cyklu publikacji „Pola magnetyczne jako sposób na poprawę właściwości materiału biologicznego”
Recenzenci: prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk, em. prac. Polit. Częstochowskiej; dr hab. inż. Deta Łuczycza, UP we Wrocławiu; dr hab. inż. Jacek Kapica, UP w Lublinie 18 stycznia 2019 r.
- dr Andrzej Marian Bochniak na podstawie monografii „Kształtowanie mikroklimatu w budynkach dla bydła mlecznego z wykorzystaniem modelowania komputerowego”

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Małgorzata Jaros, SGGW w Warszawie; prof. dr hab. inż. Marian Lipiński, UP w Poznaniu; dr hab. inż. Anna Stankiewicz, UP w Lublinie 12 kwietnia 2019 r.

Wydział Agrobiotechnologii

- dr Agata Świącilo na podstawie cyklu publikacji „Drożdże *Saccharomyces cerevisiae* o zmienionej aktywności systemu antyoksydacyjnego jako mikroorganizmy testowe w ocenie toksyczności wybranych ksenobiotyków występujących w środowisku rolniczym oraz właściwości antyoksydacyjnych materiału roślinnego”

Recenzenci: prof. dr hab. Wiesław Barabasz, UR w Krakowie; prof. dr hab. Jan Kucharski, UWM w Olsztynie; prof. dr hab. Elżbieta Bielińska, UP w Lublinie 22 maja 2019 r.

- dr Monika Skowrońska na podstawie monotematycznego cyklu sześciu oryginalnych prac twórczych „Optymalizacja gospodarowania składnikami pokarmowymi w agroekosystemach kukurydzy uprawianej na ziarno”
Recenzenci: prof. dr hab. Barbara Filipek-Mazur, UR w Krakowie; dr hab. Barbara Symanowicz, UPH w Siedlcach; prof. dr hab. Wiesław Bednarek, UP w Lublinie 22 maja 2019 r.

Nadane stopnie naukowe doktora

Wydział Inżynierii Produkcji

- mgr inż. Marta Kozak-Kalita „Wybrane aspekty aglomeracji drobnoziarnistych frakcji ziół”
Promotor: dr hab. inż. Paweł Sobczak
Promotor pomocniczy: dr Małgorzata Szczepaniak
15 marca 2019 r.
- mgr inż. Monika Pilipiuk „Wpływ warunków transportu na wybrane cechy jakościowe peletów z biomasy drzewnej”
Promotor: dr hab. Monika Stoma
Promotor pomocniczy: dr inż. Andrzej Kuranc
15 marca 2019 r.
- mgr Marta Krajewska „Kształtowanie cech jakościowych olejów roślinnych tłoczonych na zimno”
Promotor: dr hab. inż. Beata Ślaska-Grzywna
Promotor pomocniczy: dr hab. inż. Magdalena Kachel
26 kwietnia 2019 r.

Wydział Agrobiotechnologii

- mgr inż. Dariusz Danikiewicz „Wpływ sposobu uprawy roli i metody regulacji zachwaszczenia na plonowanie i zachwaszczenie pszenicy orkisz”
Promotor: prof. dr hab. Marian Wesołowski
24 października 2018 r.
- mgr inż. Dorota Kluk „Elementy oceny i metody ograniczania ryzyka środowiskowego związanego z działalnością przemysłu naftowego”
Promotor: prof. dr hab. Elżbieta Bielińska
24 października 2018 r.
- mgr Monika Karsznia „Ocena efektywności produkcyjnej stałych i płynnych nawozów azotowych zawierających siarkę w uprawie pszenicy ozimej, rzepaku ozimego i kukurydzy”
Promotor: prof. dr hab. Janusz Igras
Promotor pomocniczy: dr hab. Marzena Brodowska
22 maja 2019 r.
- mgr inż. Aneta Patrycja Bobryk-Mamczarz

„Plonowanie i jakość pszenicy twardej” (*Triticum durum* Desf.) w porównaniu z pszenicą zwyczajną (*Triticum aestivum* ssp. *vulgare* L.), orkiszową (*Triticum aestivum* ssp. *spelta* L. em. Thell.) i płaskurką (*Triticum dicoccum* Schrank ex. Schübl.)
Promotor: dr hab. Leszek Rachoń
Promotor pomocniczy: dr Anna Kiełtyka-Dadasiewicz
26 kwietnia 2019 r.

- mgr Piotr Paweł Jakubowicz „Efektywność technik bioremediacyjnych w procesach oczyszczania gleb skażonych substancjami ropopochodnymi”
Promotor: prof. dr hab. Elżbieta Bielińska
26 kwietnia 2019 r.
- mgr Krzysztof Łukasz Szubart „Ocena wpływu czynników środowiskowych na różnorodność florystyczną agroekosystemów wybranych gmin powiatu rzeszowskiego”
Promotor: dr hab. Teresa Wytupek
10 kwietnia 2019 r.

Marek Babicz

Prof. dr hab. inż. Marek Babicz studia wyższe odbył w latach 1991–1996 na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Lublinie, gdzie uzyskał tytuł magistra inżyniera zootechniki. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w dziedzinie zootechniki, specjalność hodowla trzody chlewnej, Rada Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Lublinie nadała mu w 2002 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Badania struktury genetycznej świń rasy puławskiej na podstawie polimorfizmu wybranych genów”. Dysertacja oraz przebieg obrony doktorskiej zostały wyróżnione nagrodą JM Rektora. W roku 2010 uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki – genetyka i hodowla świń (tytuł osiągnięcia naukowego: „Polimorfizm wybranych genów potencjalnie związanych z użytkowością rozplodową świń rasy puławskiej”). Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2019 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

Swoją pracę zawodową rozpoczął w 1997 r. w Katedrze Hodowli i Technologii Produkcji Trzody Chlewnej na stanowisku asystenta. W 2002 r. awansował na stanowisko adiunkta, a w 2012 r. – profesora nadzwyczajnego UP. W ramach doskonalenia naukowego brał udział w stażach naukowych w Polsce, Hiszpanii, na Litwie i Ukrainie oraz w krajowych kursach i szkoleniach. Jego dorobek naukowy obejmuje łącznie 250 publikacji, w tym 121 oryginalnych prac twórczych, 9 publikacji przeglądowych, 1 monografię, 35 rozdziałów w monografii, 77 komunikatów konferencyjnych, 7 sekwencji umieszczonych w GeneBank oraz 31 prac popularnonaukowych. Jest współautorem i redaktorem podręcznika akademickiego. Był recenzentem kilkudziesięciu prac naukowych publikowanych w czasopiśmie międzynarodowych posiadających współczynnik wpływu impact factor, publikacji z listy B MNiSW, a także recenzentem projektu badawczego finansowanego przez MNiSW oraz sprawozdań końcowych z celów szczegółowych zadań jednostek naukowych. Kierował projektem badawczym finansowanym przez MNiSW oraz podzadaniem w ramach projektu Biostrateg.

Jest promotorem 2 zakończonych i 2 otwartych przewodów doktorskich. Pełnił funkcję recenzenta w jednym postępowaniu habilita-

cyjnym i sześciu przewodach doktorskich oraz członka komisji w postępowaniu habilitacyjnym. Wypromował 62 magistrów, 44 inżynierów i 2 licencjatów.

Praca badawcza i dorobek naukowy prof. dr hab. Marka Babicza koncentruje się na hodowli i chowie świń ras krajowych z uwzględnieniem zagadnień związanych z rozpoznaniem czynników różnicujących cechy użytkowości rozplodowej, tucznej, rzeźnej i behawiorem. Do głównych problemów naukowych, którymi się zajmuje, należą te związane z ochroną zasobów genetycznych świń rasy puławskiej. Wymiernym efektem tego jest współautorstwo „Programu ochrony zasobów genetycznych świń rasy puławskiej” realizowanego w sektorze hodowli i produkcji świń tej rasy na terenie Polski.

Profesor angażuje się w działalność organizacyjną na uczelni i Wydziale. Pełnił funkcję prodziekana Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt, a obecnie jest pełnomocnikiem rektora ds. studenckich kół naukowych i członkiem Komisji ds. Organizacji i Rozwoju Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki. Pełnił również obowiązki redaktora czasopisma *Annales UMCS sec. EE Zootechnica*, publikowanego przez Wydawnictwo UP w Lublinie. W latach 2013–2017 był kierownikiem Katedry Hodowli i Technologii Produkcji Trzody Chlewnej, natomiast od 2017 r. jest kierownikiem Zakładu Hodowli i Biotechnologii Świń.

Prof. dr hab. Marek Babicz pełni również funkcje pozauczelniane: członka grupy roboczej ds. ochrony zasobów genetycznych trzody chlewnej, doradcy ds. naukowych Regionalnego Związku Hodowców i Użytkow-

NOWO
MIANOWANY
PROFESOR

Fot. Zespół Multimedialny Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

ników Świni Rasy Puławskiej „Puławiak”, członka Komitetu Technicznego Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, przewodniczącego Komisji Oceny Trzody Chlewnej na Wystawie Zwierząt Hodowlanych, Maszyn i Urządzeń Rolniczych w Sitnie, eksperta kampanii „Wieprzowina regionalna – docień smak tradycji” oraz inicjatora innych działań promujących wieprzowinę pozyskaną ze świń ras krajowych, w tym objętych hodowlą zachowawczą.

Szczególnie chętnie angażuje się w aktywizację działalności naukowej studentów, czego wyrazem są liczne wyróżnienia naukowe, w tym 15 stypendiów MNiSW uzyskanych przez studentów. Uczestniczy w działalno-

ści popularyzującej naukę (Lubelski Festiwal Nauki, Dni Otwarte UP w Lublinie, Lubelski Uniwersytet Inspiracji, seminaria i warsztaty dla uczniów szkół ponadpodstawowych z Lubelszczyzny). W ramach współdziałania nauki i praktyki wielokrotnie brał udział w seminariach skierowanych do hodowców i producentów świń oraz konsumentów wieprzowiny i wyrobów wieprzowych.

Prof. dr hab. Marek Babicz otrzymał wyróżnienia i nagrody za osiągnięcia naukowe, działalność organizacyjną i dydaktyczno-wychowawczą rektora Akademii Rolniczej i Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Należy do Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. ■

NOWO
MIANOWANY
PROFESOR

Anna Chmielowiec-Korzeniowska

Prof. dr hab. Anna Chmielowiec-Korzeniowska od 2002 r. do chwili obecnej pracuje w Katedrze Higieny Zwierząt i Zagrożeń Środowiska, Pracowni Zagrożeń Zawodowych i Środowiska, na Wydziale Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki UP w Lublinie (wcześniej Katedra Higieny Zwierząt i Środowiska, Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt, AR w Lublinie). W tej jednostce początkowo zatrudniona była jako specjalista naukowo-techniczny, w 2002 r. otrzymała etat adiunkta.

Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie zootechniki – zoohigieny uzyskała decyzją rady macierzystego Wydziału w 2002 r., po przedstawieniu dysertacji pt. „Wpływ dużych ferm świń na zanieczyszczenie wybranych elementów środowiska naturalnego”, której promotorem był prof. dr hab. Leszek Tymczyna.

Stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki – higiena zwierząt i środowiska uzyskała uchwałą Rady Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt UP w Lublinie w 2011 r. na podstawie oceny dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego oraz rozprawy habilitacyjnej pt. „Badanie efektywności biofiltracji powietrza w tuczarni oraz wpływ procesu na zdrowie i tempo wzrostu świń”.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda w 2019 r. nadał dr. hab. Annie Chmielowiec-Korzeniowskiej tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

W okresie swojej aktywności zawodowej prof. dr hab. Anna Chmielowiec-Korzeniowska poszerzała wiedzę i doskonaliła warsztat badawczy, odbywając w 2011 r. 6-tygodniowy staż produkcyjny w Przedsiębiorstwie Przetwórstwa Paszowego Bacutil S.J. Puławy oraz w 2017 r. 6-tygodniowy staż naukowy w Instytucie Ogrodnictwa Narodowej Akademii Nauk Rolniczych w Kijowie na Ukrainie.

W ujęciu liczbowym dorobek publikacyjny prof. dr hab. Anny Chmielowiec-Korzeniowskiej obejmuje 130 pozycji (z czego 56 po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego). W tej

Fot. Zespół Multimedialny Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

liczbie 36 to oryginalne prace twórcze, opublikowane w czasopismach indeksowanych w JCR, 39 z listy B MNiSW, a kolejne 13 to opracowania monograficzne. Jest również autorem 2 podręczników akademickich.

Oryginalne prace twórcze, będące najistotniejszym elementem dorobku publikacyjnego ukazały się w czasopismach o dużej sile oddziaływania, takich jak: *Annals of Agricultural and Environmental Medicine*, *Acta Biochimica Polonica*, *Acta Scientiarum Polonorum Hortorum Cultus*, *Annals of Animal Science*, *Archiv Tierzucht*, *Bioinorganic Chemistry and Applications*, *Chemical Biology & Drug Design*, *Journal of Occupational and Environmental Hygiene*, *Medycyna Weterynaryjna*, *Open Chemistry*, *Pharmacological Reports*, *Polish Journal of Environmental Study*, *Poultry Science*, *Przemysł Chemiczny*, *Revista Brasileira de Zootecnia*.

Sumaryczny IF wszystkich publikacji wynosi 28,223. Prace dr. hab. Anny Chmielowiec-Korzeniowskiej cieszą się uznaniem w środowisku naukowym, czego wyrazem jest liczba cytowań wg bazy Web of Science, wynosząca 159 (bez autocytowań 140), natomiast wskaźnik Hirscha – 8.

W okresie swojej pracy obok badań statutowych prowadzonych w Katedrze Higieny Zwierząt i Zagrożeń Środowiska uczestniczyła w 8 projektach finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, a w jednym z nich była kierownikiem.

Wszystkie projekty były ściśle powiązane z jej zainteresowaniami naukowymi, obejmującymi zagadnienia związane z higieną zwierząt, ludzi i środowiska naturalnego. Układają się one w trzy wiodące tematycznie obszary: zagrożenie środowiska naturalnego (gleby, wody i powietrza) przez fermy zwierząt; analiza warunków utrzymania i ich wpływ na zdrowotność i produktywność zwierząt gospodarskich; ocena poziomu narażenia zawodowego pracowników przemysłu rolno-spożywczego.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego jej zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół dwóch zagadnień: kontrola emisji zanieczyszczeń chemicznych i mikrobiologicznych z budynków inwentarskich i obiektów komunalnych szczególnie uciążliwych; nowe możliwości wykorzystania nanowiązków w ochronie środowiska, przemysłe rolno-spożywczym i medycynie.

W ramach pozyskanych grantów wraz ze współpracownikami instalowała urządzenia biofiltracyjne zarówno w budynkach in-

wentarskich, tj. w tuczarniach, kurnikach i wylęgarniach piskląt, jak i w zakładach utylizujących odpady pochodzenia zwierzęcego. W tych obiektach testowane były różne rodzaje materiałów filtracyjnych, w tym złoża organiczne (ziemia kompostowa, torf, słoma, zrębki dębowe, kora dębu, włókna orzecha kokosowego) oraz złoża organiczno-mineralne wzbogacone w krzemiany (haloizyt i bentonit). Ważnym krokiem, wzmacniającym efekt biologicznego oczyszczania powietrza wentylacyjnego, było połączenie biofiltracji z nanotechnologią. W ramach współpracy z Politechniką Krakowską prowadzone były również próby wykorzystania cząsteczek nanosrebra do dezynfekcji i dezodoryzacji w przemyśle jajczarsko-drobiarskim. Ostatnie badania podjęte z Uniwersytetem Medycznym w Łodzi wskazały na kolejną możliwość zastosowania nanopreparatów. Prowadzone badania modelowe, w tym analiza histopatologiczna oraz badanie składu mikrobiologicznego jelit myszy, wykazały, że nanosrebro podawane *per os* w postaci roztworów lub wraz z koralikami szklanymi powleczonymi srebrem może być cennym środkiem w leczeniu chorób zapalnych jelit, w tym wrzodziejącego zapalenia okrężnicy i choroby Crohna.

Jako nauczyciel akademicki na czterech kierunkach wydziałowych prowadzi zajęcia dydaktyczne związane z higieną zwierząt i środowiska oraz mikrobiologią, w tym m.in. „higiena zwierząt”, „higiena wód pitnych”, „higiena środowiska”, „biotechnologia oczyszczania powietrza”. Ponadto przygotowała autorskie programy przedmiotów: „mikrobiologia środowiskowa” oraz „podstawy BHP” i „biologiczne czynniki zagrożenia zawodowego”. Była promotorem wielu prac magisterskich, licencjackich i inżynierskich oraz dwóch prac doktorskich. Wykonała trzy recenzje w przewodach doktorskich oraz kilkadziesiąt recenzji do czasopism naukowych, w tym również indeksowanych w JCR.

Prof. dr hab. Anna Chmielowiec-Korzeniowska należy do Polskiego Towarzystwa Zootecznego oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Prowadzi współpracę z ośrodkami naukowymi, branżowymi i innymi organizacjami. Podejmuje wspólne działania z istniejącymi na wydziale Studenckimi Kołami Naukowymi – Sekcją Hodowli Trzody Chlewnej oraz Sekcją Ochrony Środowiska. W 2012 r. została opiekunem studentów kierunku BHP. Za działalność dydaktyczną i naukową otrzymała 5 nagród rektorskich, a za długoletnią służbę Brązowy Medal. ■

Wasabi – japoński chrzan

Chrzan (*Armoracia rusticana* Gaertn.) jest gatunkiem z rodziny kapustowatych (Brassicaceae), występującym we wschodniej Europie oraz południowo-zachodniej Azji. Uprawiany od bardzo dawna jako roślina warzywna, jest ceniony zwłaszcza w krajach słowiańskich.

Pęczki młodych roślin wasabi

Na Dalekim Wschodzie podobne do chrzanu znaczenie kulinarne ma należąca do tej samej rodziny botanicznej i równie ostre w smaku wasabi japońskie (*Wasabia japonica* Matsum; syn. *Eutrema wasabia* M.).

Oba gatunki są bylinami wytwarzającymi glukozynolany. Ostrość smaku powoduje izotiocyjanian allilu, powstający podczas rozkładu syningryny z udziałem enzymu myrozyny. Izotiocyjanian allilu uwalnia się podczas obierania i następnie tarcia korzeni chrzanu lub kłączy wasabi. Częścią użytkową chrzanu jest wydłużony korzeń spichrzowy, natomiast u wasabi jest nią pokryte zieloną skórką kłącze o jasnozielonym miąższu, długości od 5 do 10 cm oraz średnicy od 1 do 3 cm. Użytkowane są również mające słabszy aromat blaszki i ogonki liściowe. Ciemnozielone blaszki są okrągłe i mają około 10 cm średnicy. W kątach ogonków liściowych wyrastają pędy boczne, które służą jako sadzonki podczas zakładania nowych upraw. W przeciwieństwie do chrzanu wasabi dobrze wiąże nasiona i może być rozmnażane generatywnie, ale w praktyce ten sposób, jako bardziej kłopotliwy, jest rzadziej stosowany. Bezpośrednio po zbiorze nasiona wasabi przechodzą trwający 8 miesięcy okres spoczynku, który może być przerwany za pomocą giberelin lub poprzez usunięcie okrywy nasiennej. Optymalną temperaturą kiełkowania jest 15°C. W temperaturze 20°C kiełkowanie jest również dobre, ale znacznie wolniejsze. Nasiona nie mogą być zamrażane ani suszone, jeśli ich wilgotność jest mniejsza niż 30%, ponieważ grozi to utratą zdolności kiełkowania. Podejmowano próby

uzyskania mieszańców wasabi i chrzanu, które zachowałyby smak wasabi i jednocześnie były przystosowane do uprawy w bardziej zróżnicowanych warunkach środowiska.

W stanie naturalnym wasabi rośnie na zwilżonym podłożu w górskich strumieniach, na wyspach Sachalin, Hokkaido, Honsiu i Kiusiu oraz w Korei i na Tajwanie. W Japonii jest spożywane od czasów starożytnych i obecnie stanowi jedną z najważniejszych roślin przyprawowych. Jego uprawa zaczęła się w prefekturze Shizuoka w siedemnastym wieku i następnie rozprzestrzeniła w sąsiadującej prefekturze Nagano (region Chūbu, centralna część wyspy Honsiu) w latach siedemdziesiątych dziewiętnastego wieku. W uprawie towarowej dominują cztery odmiany: 'Daruma', 'Midori', 'Mazuma' i 'Hanbara'. Wasabi jest rośliną klimatu chłodnego i dlatego źle znosi bardzo silne usłonecznienie w miesiącach letnich. Jest uprawiane w miejscach, gdzie temperatura wody utrzymuje się w granicach 12–15°C przez cały rok. W wyższych temperaturach maleje zbyt zawartość tlenu rozpuszczonego w wodzie, niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania korzeni. Z tego też względu woda musi być pozbawiona materii organicznej i dobrze napowietrzona, jakkolwiek niewielka ilość części ilastych stanowi dobre źródło składników pokarmowych. W temperaturze wyższej niż 18°C wzrost wasabi jest zahamowany, a kłącza stają się bardziej podatne na porażenie przez choroby. Z tego powodu podczas letnich miesięcy zagony są cieniowane plastikowymi, gęstymi siatkami o czarnym zabarwieniu.

W Japonii wasabi uprawia się najczęściej w strumieniach płynących przez pokryte lasem góry. Sadzonki są sadzone między kamymi

Kłaczka wasabi na targu miejskim

kami, na specjalnie uformowanych tarasowatych zagonach, przez które przepływa woda, lub na redlinach uformowanych na brzegach strumieni. Wasabi rzadziej jest uprawiane na glebach dobrze zdrenowanych i ocienionych przez drzewa, wówczas jest mniej wrażliwe na wahania temperatury powietrza. Uprawa w wodzie jest bardziej kosztowna, ale umożliwia uzyskanie kłaczy lepszej jakości. Plantacje mogą być zakładane w każdej porze roku, przy czym najlepszy jest termin od września do końca listopada. Plony najlepszej jakości uzyskuje się po upływie 18–24 miesięcy od sadzenia roślin. Kłaczka mogą być zbierane o dowolnej porze roku, ale zazwyczaj zbiera się je od września do końca marca.

W kuchni japońskiej wasabi jest spożywane najczęściej w postaci utartej, podobnie jak chrzan, ale także jako przyprawa dodawana do tradycyjnych dań zawierających surowe ryby oraz do makaronów, jak również do potraw bardziej współczesnych. Uprawa tego warzywa jest trudna i dlatego cena jednego kłacza waha się, zależnie od wielkości, od 300 do 1000 jenów (ok. 10–35 zł). Atrakcyjna cena sprawia, że podejmowane są próby uprawy wasabi w innych krajach: Brazylii, Izraelu, Kanadzie, Kolumbii, Tajlandii i USA. W Nowej Zelandii Ministerstwo Rolnictwa zapoczątkowało prace nad opracowaniem technologii uprawy tego warzywa w 1982 r. Obecnie działa tu organizacja New Zealand Wasabi Ltd, która dysponuje bezpieczną dla środowiska technologią dostosowaną do warunków przyrodniczych większości krajów świata. W Polsce wasabi pojawiło się wraz z japońskim sushi po zmianach ustrojowych zapoczątkowanych w roku 1989. Od 2014 r. jest uprawiane w pierwszym w na-

szym kraju, położonym w okolicy Radomia, specjalistycznym gospodarstwie (Wasabi Farm Poland), a ceny uzyskiwane za kilogram kłaczy są wysokie i sięgają 1800 zł.

Tekst i fot. Andrzej Borowy

Uprawa wasabi w dolinie rzeki w prefekturze Nagano. Widoczne metalowe stelaże podtrzymujące czarne cieniówki chroniące rośliny przed nadmiernym promieniowaniem słonecznym

Ostonięta cieniówkami dolina rzeki, na której brzegach jest uprawiane wasabi

Gospodarowanie przestrzenią a zasoby przyrodnicze

Międzynarodowa Konferencja Naukowa połączona z jubileuszem pracy naukowej prof. dr hab. Wandy Harkot, odbyła się w Zamościu w dniach 22–24 maja 2019 r. W programie uwzględniono sesję plenarną i sesje tematyczne.

Tematyka konferencji koncentrowała się wokół następujących tematów: zasoby przyrodnicze, gospodarowanie przestrzenią, kulturowy wymiar przestrzeni, zrównoważony rozwój obszarów miejskich i wiejskich. Celem konferencji było upowszechnianie wyników badań z zakresu gospodarki przestrzennej i łąkarstwa, w tym wykorzystania zasobów przyrodniczych w gospodarowaniu przestrzenią zgodnie z ideą zrównoważonego rozwoju i ochrony zasobów przyrodniczych w Polsce i Europie oraz prezentacja rozwiązań i wymiana doświadczeń przez specjalistów z Polski i z zagranicy. Konferencja była okazją do nawiązania długoterminowej współpracy naukowej, wdrożeniowej i dydaktycznej między uczelniami oraz do nakreślenia priorytetów i zdefiniowania wspólnych problemów badawczych. Konferencja stanowiła także platformę łączącą naukowców, inżynierów, ekologów, menedżerów, konsultantów i urzędników różnych sektorów powiązanych z gospodarowaniem przestrzenią.

Sesję plenarną konferencji rozpoczęła prof. dr hab. Wanda Harkot referatem „Człowiek wobec przyrody”. W sesjach tematycznych wygłoszono 16 referatów dotyczących: ekosystemów trawiastych, leśnych, torfowiskowych i wodnych, ochrony zasobów genetycznych w świecie zwierząt, ochrony i kształtowania krajobrazu, współczesnych problemów transportowych, ekonomicznego wymiaru przestrzeni, zrównoważonego rozwoju wsi oraz Smart City. Sesję zamykał referat „Wołanie o ład przestrzenny” wygłoszony przez prof. dr hab. Aleksandra Böhma (KUL w Lublinie). Podobną tematykę obejmowały 62 doniesienia zaprezentowane podczas sesji posterowej. Artykuły naukowe zgłoszone w ramach konferencji zostaną opublikowane w renomowanych wydawnictwach naukowych, przy finansowym wsparciu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach realizacji zadania z zakresu działalności upowszechnia-

jącej naukę na podstawie decyzji Nr 766/P-DUN/2019 z dnia 9.05.2019 roku.

Oprócz obrad plenarnych i sesji posterowej odbyły się trzy sesje terenowe oraz sesja jubileuszowa. W pierwszej z nich, oprócz spaceru po Twierdzy Zamość, członkinie Koła Gospodyń Wiejskich z Zamojszczyzny dokonały prezentacji dziedzictwa kulturowego i walorów turystyczno-przyrodniczych gmin, połączonej z degustacją tradycyjnych potraw regionalnych. Podczas drugiej sesji terenowej zostały zaprezentowane m.in. dwa cenne przyrodniczo obiekty zlokalizowane w powiecie zamojskim: faunistyczny rezerwat przyrody Hubale utworzony w celu zachowania jednego z nielicznych w Polsce stanowisk susła perełkowanego oraz Obszar Natura 2000 Kąty PLH060010 w miejscowości Kąty, wyznaczony w celu ochrony cennych siedlisk przyrodniczych, jakimi są murawy kserotermiczne 6210. W trzeciej (równoległej) sesji zaprezentowano wiejskie dziedzictwo kulturowe Zamojszczyzny (m.in. Górecko Kościelne i Stare, Guciów, Adamów). Sesję jubileuszową, poświęconą pracy zawodowej prof. dr hab. Wandy Harkot, zainaugurował koncert Orkiestry Symfonicznej im. Karola Namysłowskiego.

W konferencji uczestniczyły najwyższe władze uczelni, JM Rektor UP w Lublinie prof. dr hab. dr hc multi Zygmunt Litwińczuk oraz dziekan Wydziału Agrobiżynierii UP w Lublinie prof. dr hab. Krzysztof Kowalczyk. Uczestniczyli w niej także: Prezydent Miasta Zamość Andrzej Wnuk, prof. dr hab. Stanisław Kozłowski – przewodniczący Polskiego Towarzystwa Łąkarskiego, prof. dr hab. Anna Kryszak, dziekan Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii UP w Poznaniu, prof. dr hab. Krzysztof Młynarczyk, dziekan Wydziału Kształtowania Rolnictwa i Środowiska UWM w Olsztynie.

Wśród 122 uczestników konferencji byli ponadto przedstawiciele nauki i biznesu ze wszystkich rolniczych ośrodków akademic-

kich w kraju oraz z Ukrainy i Łotwy. Ośrodki zagraniczne reprezentowali: dziekan Wydziału Agrotechnologii i Ekologii Uniwersytetu Przyrodniczego w Dublinach na Ukrainie i kierownik Katedry Agrochemicznej tego Uniwersytetu oraz prof. Aleksander Adamowicz wraz ze współpracownikami z Łotewskiego Uniwersytetu Przyrodniczo-Technologicznego. Inne specjalności reprezentowali: prof. Aleksander Böhm z KUL, prof. dr hab. Irena Niedźwiecka-Filipiak, dyr. Instytutu Architektury Krajobrazu UP we Wrocławiu, prof. dr hab. Tomasz Zauski z Katedry Biologii i Botaniki Farmaceutycznej w Bydgoszczy, ks. prof. Roman Jusiak z PWSZ w Chełmie.

Otoczenie społeczno-gospodarcze reprezentowali: Stanisław Stepaniuk – dyr. Oddziału Małopolskiej Hodowli Roślin w Zamościu, Andrzej Skiba – reprezentujący prezesa Zarządu PKP Linia Hutnicza Szerokotorowa w Zamościu, Krzysztof Bojar – prezes Zamojskiej Grupy Producentów Rolnych, dr Dariusz Kopciowski – Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków oraz Maria Gmyz – zastępca Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie, dr Arkadiusz Iwaniuk – dyr. Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, Piotr Deptuś – zastępca dyr. Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie, dr hab. Teresa Wylupek – Wojewódzki Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Lublinie.

Przedstawicielami lokalnej społeczności były następujące osoby: Wiesław Różyński – wójt gminy Biłgoraj, z którą nasza Katedra współpracuje od wielu lat, Agata Piwko – prezes Stowarzyszenia Kobiet na rzecz Promocji i Rozwoju Środowisk Lokalnych 28+, reprezentująca również Urząd Gminy Zamość, Piotr Kuranc z Lubelskiej Izby Rolniczej oraz panie z kół gospodyń wiejskich: Sitaniec, Sitaniec Wolica i Gromada i z zespołu Roztoczanki, dzięki którym możliwe było dotknięcie dziedzictwa kulturowego Zamojszczyzny w wymiarze materialnym i duchowym.

Organizatorem Konferencji byli: Katedra Łąkarstwa i Kształtowania Krajobrazu, Zakład Studiów Krajobrazowych i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie wraz z Polskim Towarzystwem Łąkarskim i Urzędem Miasta Zamość. Honorowy patronat objęli: JM Rektor Zygmunt Litwińczuk oraz Prezydent Miasta Zamość Andrzej Wnuk, przy ogromnym wsparciu wielu partnerów: Firma Handlowa-Usługowo Trans-Maj Józef Majewski, PKP Linia Hutnicza Szerokotorowa w Zamościu, Małopolska Hodowla Roślin, Zamojska Grupa Producentów

Rolnych, Starostwo Powiatowe w Zamościu, Gmina Zamość, Gmina Biłgoraj, Instytut Nowych Syntez Chemicznych, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Lublinie, Wojewódzki Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Lublinie.

W ramach programu pokonferencyjnego zorganizowano wycieczkę do Lwowa.

Halina Lipińska

Fot. Maciej Niedziółka

Sylwetka naukowa prof. dr hab. Wandy Harkot

46-lecie pracy zawodowej

Prof. Wanda Harkot

Fot. Szymon Chmielewski

Profesor Wanda Maria Harkot (z d. Jezierska) urodziła się 10 grudnia 1947 r. w Radecznicy (powiat zamojski) i tam uczęszczała do szkoły podstawowej. Po jej ukończeniu kontynuowała naukę w Szkole Rolniczej w Sitnie, a następnie w Technikum Rolniczym w Turkowicach. Jest absolwentką (1972 r.) Wydziału Rolniczego Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskała w 1980 r. W 1995 r. otrzymała stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii, a w 2000 r. tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

Profesor Wanda Harkot rozpoczęła pracę zawodową w Zakładzie Uprawy Łąk i Pastwisk w 1972 r. i przeszła kolejne etapy kariery naukowej – od stanowiska naukowo-technicznego (1972–1973), asystenta (1973–1974), starszego asystenta (1974–1980) i adiunkta (1980–1998) do profesora nadzwyczajnego AR (od 1998). W latach 2006–2017 pełniła funkcję kierownika Katedry Łąkarstwa i Kształtowania Krajobrazu UP w Lublinie.

Zainteresowania naukowe pani profesor koncentrowały się głównie wokół zagadnień związanych z biologią roślinności łąkowej i trawnikowej, wówczas jeszcze słabo opracowanych w naszym kraju. Należała do nielicznych pracowników nauki zajmujących się także trudnymi, bardzo złożonymi i pracochłonnymi badaniami współoddziaływań konkurencyjnych i allelopatycznych roślin łąkowych. Dokładnych opisów i analizy rozwoju poszczególnych elementów badanych gatunków traw w różnych siedliskach, w siewach czystych i w mieszankach na taką skalę nie uwzględniano wówczas w naszej literaturze i były to niewątpliwie obserwacje pionierskie. O znaczeniu tych badań świadczy przyznanie profesor Harkot dwu grantów KBN (1991 i 1997 r.), a ich wyniki stanowiły podstawę do opracowania teoretycznych założeń doboru komponentów do nasiennych mieszanek łąkowych i gazonowych. Wśród innych badań pani profesor, prowadzonych zarówno w ścisłych

warunkach kontrolowanych, jak i terenowych, można wyróżnić m.in. takie zagadnienia, jak: kolekcja i waloryzacja ekotypów traw pastewnych w celu uzyskania materiałów wyjściowych do hodowli; rozwój systemów korzeniowych i biomasy nadziemnej w początkowej fazie wzrostu traw na glebach torfowo-murszowych; dobór gatunków i odmian traw do mieszanek nasiennych, biologiczno-ekologiczne i pratotechniczne czynniki zwiększające produktywność użytków zielonych i poprawiające jakość paszy, wschody, wzrost i rozwój odmian gatunków traw w zależności od stanu przeobrażenia masy murszowej oraz w warunkach nawadniania oczyszczonymi ściekami miejskimi Lublina; szata roślinna przyulicznych trawników miejskich oraz przydroży dróg różnej kategorii. Pani profesor jest niekwestionowaną specjalistką z zakresu biologii traw, znaną nie tylko w kraju, lecz także za granicą, gdzie kilkakrotnie uczestniczyła w konferencjach naukowych (głównie Europejskiej Federacji Łąkarskiej) i prezentowała wyniki swoich badań (Słowacja, Dania, Holandia, Rosja, Włochy, Węgry, Estonia, Szwecja). W 1990 r. za cykl prac badawczych z zakresu biologii wzrostu i plonowania traw pastewnych otrzymała nagrodę zespołową trzeciego stopnia ministra edukacji narodowej.

Profesor Wanda Harkot nie ograniczyła swoich badań naukowych do poznania istotnych problemów biologii roślin ekosystemów trawiastych użytkowanych rolniczo, ale doceniła ich funkcję ochronną i krajobrazową, zwłaszcza w kształtowaniu zieleni terenów zurbanizowanych i w ochronie środowiska przyrodniczego, zarówno w aspekcie ochrony gleb przed erozją wodną i wietrzną, jak i ograniczania przenikania w głąb różnych zanieczyszczeń powodowanych przez czynniki antropogeniczne. W ostatnich dziesięciu latach skierowała swoje zainteresowania naukowe przede wszystkim na ocenę przydatności gatunków i odmian traw oraz roślin bobowatych do zakładania trawników w warunkach trudnych bądź zdegradowanych. Z zagadnieniem muraw trawiastych były związane także badania dotyczące wpływu biologicznych i siedliskowych czynników na produktywność gatunków i odmian traw gazonowych. Celem tych badań było określenie zróżnicowania odmian

w obrębie gatunku pod względem produkcji biomasy nadziemnej. Zainteresowanie tym tematem wynikało stąd, że skoszona zielonka trawnikowa jest uciążliwym produktem dla wielu właścicieli trawników. Nie mniej istotnym problemem badawczym była ocena wpływu opóźnionych terminów siewu polskich i zagranicznych odmian traw gazonowych na jakość wschodów, przezimowanie, zadarnienie i zwartość runi. Bezpośrednim powodem podjęcia tych badań był brak informacji w polskiej literaturze naukowej o wpływie późnojesiennych terminów wysiewu nasion na jakość zadarnienia trawnika oraz to, że w hodowli odmian traw gazonowych nastąpił w ostatnich latach ogromny postęp, ale brakuje danych o reakcji tych odmian na terminy wysiewu.

Wymienione problemy badawcze prof. Wanda Harkot realizowała w ramach 4 tematów zleconych i 4 grantów KBN (kierownik dwóch) oraz BW i DS. Opublikowała łącznie 240 prac, w tym 159 oryginalnych i 7 opracowań monograficznych oraz innych opracowań. Jest współautorem 1 podręcznika oraz autorem rozdziałów w 2 książkach. Pani profesor opracowała ponadto szereg ekspertyz, głównie dla różnych klubów sportowych na Lubelszczyźnie. Dotyczą one oceny stanu zadarnienia oraz programu rekultywacji i kompleksowej pielęgnacji trawiastych nawierzchni.

Profesor Wanda Harkot jest wychowawcą wielu roczników studentów i kadry naukowej. W trakcie swojej pracy zawodowej prowadziła wszystkie formy zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, a także doktoranckich Wydziału Rolniczego oraz Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt. Przez ponad dziesięć lat z dużym zaangażowaniem, często z ogromnym poświęceniem, prowadziła zajęcia dydaktyczne w Instytucie Nauk Rolniczych w Zamościu. Pod jej kierunkiem 152 studentów wykonało prace magisterskie, 56 – prace inżynierskie. Do sfery działalności dydaktycznej pani profesor należy również zaliczyć recenzowanie prac dyplomowych (magisterskich i inżynierskich) oraz uczestnictwo w pracach komisji rekrutacyjnych. Jako dydaktyk cieszyła się ogromnym autorytetem i szacunkiem wśród studentów. Profesor Wanda Harkot jest promotorem czterech przewodów doktorskich.

Pełniła wielokrotnie funkcję recenzenta rozpraw doktorskich oraz w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wykonywała także recenzje dorobku na tytuł profesora.

Poza pracą naukowo-badawczą i dydaktyczną pani profesor wykazywała się również

dużym zaangażowaniem w działalność społeczną i organizacyjną na rzecz uczelni i Wydziału Agrobiotechnologii, jak też innych organizacji naukowych i naukowo-technicznych, pełniąc różne odpowiedzialne funkcje. Była m.in.: przedstawicielem asystentów i adiunktów w Radzie Wydziału, członkiem Wydziałowej Komisji Wyborczej i Rektorskiej Komisji Kulturalno-Oświatowej, Wydziałowej Komisji ds. Badań Naukowych i Współpracy z Zagranicą, Senackiej Komisji ds. Informatyzacji i Upowszechniania Wiedzy, Senackiej Komisji ds. Statutu i Rozwoju Uczelni, Wydziałowej Komisji ds. Kadr. Poza uczelnią aktywnie uczestniczyła w pracach Komisji ds. Rejestracji Odmian Roślin Motylkowatych i Traw COBORU. Pracowała także na rzecz kilku towarzystw naukowych: LTN, PTNA, PTG, PTŁ (czł. Zarządu Głównego PTŁ i przew. Zarządu O. Lublin).

Pani profesor była współorganizatorem szeregu konferencji naukowych. Obecnie profesor Harkot jest członkiem komitetu organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Gospodarowanie przestrzenią a zasoby przyrodnicze” (2019).

Pani profesor wiele energii poświęciła działalności upowszechnieniowo-wdrożeniowej, prowadząc liczne szkolenia specjalistyczne organizowane przez terenowe jednostki rolnicze dla instruktorów i rolników oraz przez szkoły rolnicze dla nauczycieli; opracowała także 6 projektów zastosowanych w praktyce. Jej działalność w zakresie praktycznego wykorzystania wyników badań obejmuje: wdrażanie wyników badań do praktyki rolniczej w ramach współpracy z jednostkami związanymi z rolnictwem, szkolenia dla pracowników ARiMR, wykonywanie podsiewów na zlecenie podmiotów gospodarczych w zakresie zakładania, pielęgnacji i renowacji nawierzchni trawiastych.

Wielokrotnie przyznawano jej nagrody rektora oraz ministra edukacji narodowej, a także wyróżniono ją Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Złotym za Długoletnią Służbę, Honorową Odznaką AR oraz Odznaką Przyjaciół Dziecka.

Wśród zainteresowań wykraczających poza zawodowe znajdują się m.in. architektura krajobrazu, rośliny ozdobne i zielarskie, literatura piękna historyczno-biograficzna, poezja.

Podsumowując bogaty dorobek pani profesor, należy podkreślić, że w całym swoim życiu zawodowym, będąc świadkiem, obserwatorem i aktywnym uczestnikiem wydarzeń, podejmowała decyzje ryzykowne, niełatwe, dyplomatyczne, ale zawsze trafne i wizjonerskie.

Halina Lipińska

Nowe kierunki badań w inżynierii środowiska

W dniach 22–24 maja 2019 r. w Krynicy-Zdroju odbyła się V konferencja naukowo-techniczna pt. „Nowe kierunki badań w inżynierii środowiska, energetyce, geodezji i gospodarce przestrzennej”. Honorowy patronat nad konferencją objęli rektorzy Zygmunt Litwińczuk (UP Lublin) i Włodzimierz Sady (UR Kraków).

Organizatorami konferencji były Katedra Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji z UP w Lublinie oraz studenckie koła naukowe z UP w Lublinie: SKN Gospodarki Wodno-Ściekowej, Geodezyjne Koło Naukowe „Equator”, SKN Leśników, jak również Katedra Inżynierii Sanitarnej i Gospodarki Wodnej (UR Kraków), Zakład Systemów Infrastruktury Technicznej Wsi – Górskie Centrum Badań i Wdrożeń w Tyliczu Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego w Falentach, Polskie Towarzystwo Hydrobiologiczne oraz Polskie Towarzystwo Inżynierii Ekologicznej Oddział w Lublinie.

Podczas obrad omawiano zagadnienia dotyczące: ochrony i kształtowania krajobrazu; gospodarowania wodą w środowisku przyrodniczym; degradacji, ochrony i rekultywacji gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych; infrastruktury technicznej obszarów wiejskich; ekoenergetyki i gospodarki o obiegu zamkniętym; innowacyjnych technologii w inżynierii środowiska, gospodarce przestrzennej i geodezji; geodezyjnego urządzania przestrzeni wiejskiej; rozwoju systemów katastralnych i gospodarki nieruchomości; przetwarzania danych przestrzennych; geowizualizacji; współczesnych wyzwań badawczych gospodarki przestrzennej oraz aktualnych problemów i wyzwań w leśnictwie i gospodarce leśnej.

Pierwszego dnia konferencji odbyła się sesja referatowa, podczas której wygłoszono 11 referatów z dziedziny geodezji, gospodarki przestrzennej i leśnictwa.

W drugim dniu przeprowadzono sesje referatowe dotyczące inżynierii środowiska i energetyki oraz jedną sesję posterową, podczas których wygłoszono 16 referatów oraz zaprezentowano 19 posterów. Tego samego dnia odbyła się również pierwsza sesja terenowa, podczas której zwiedzano Górskie Centrum Badań i Wdrożeń w Tyliczu Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego, gdzie zapoznano się z tematyką badawczo-wdrożeniową placówki.

Trzeciego dnia konferencji odbyła się druga sesja terenowa, podczas której zapoznano się ze specyfiką wód mineralnych w Krynicy-Zdroju.

W konferencji uczestniczyło 50 osób z różnych ośrodków akademickich z Polski, zajmujących się zagadnieniami dotyczącymi nowych kierunków badań w inżynierii środowiska, energetyce, geodezji i gospodarce przestrzennej.

Podczas konferencji referaty wygłosili oraz postery zaprezentowali przedstawiciele UR w Krakowie, UP we Wrocławiu, Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego w Falentach, Politechniki Białostockiej, jak również UP w Lublinie. W konferencji uczestniczyli również przedstawiciele Zakładu Systemów Infrastruktury Technicznej Wsi – Górskiego Centrum Badań i Wdrożeń w Tyliczu.

Prace naukowe zaprezentowane podczas konferencji zostaną opublikowane w czasopismach takich jak: Journal of Water and Land Development; Woda, Środowisko, Obszary Wiejskie; Journal of Ecological Engineering; Inżynieria Ekologiczna; Acta Scientiarum Polonorum – Formatio Circumiectus.

*Krzysztof Józwiakowski, Monika Bogusz,
Alina Kowalczyk-Jusko, Patrycja Pochwatka*

Fot. Michał Arciszewski

I Studencka Konferencja Medycyny Behawioralnej oraz wtorki kliniczne

Po intensywnym zimowym semestrze pełnym „wtorków klinicznych” czas zacząć kolejny, letni semestr. Zaczęliśmy go nie byle jak, bo od I Studenckiej Konferencji Medycyny Behawioralnej. Czegoś takiego IVSA Lublin jeszcze nie organizowała! Główny impuls do zorganizowania wydarzenia wyszedł od studentek weterynarii i behawiorystyki Patrycji Filipiak, Ewy Dąbrowskiej, Krystyny Wędrychowskiej. W efekcie 23 lutego 2019 r. w Centrum Patologii i Terapii Zwierząt w Lublinie odbyła się jednodniowa konferencja „wypełniona po brzegi” uczestnikami.

Słuchacze mieli okazję zaczerpnąć wiedzy na temat aktualnych zasad obowiązujących w behawiorystyce od prawdziwych znawców tematu. Przez świat zachowań zwierząt jako konferansjerzy przeprowadzili nas studenci weterynarii Sara Słomka i Karol Opiła. Jako pierwszy prelegent wystąpiła dr hab. Iwona Rozempolska-Rucińska, prof. nadzw. UP, która zaznajomiła przybyłych z metodami pracy z psem agresywnym. W swym wykładzie położyła nacisk na uświadomienie, jakie błędy popełniają właściciele czworonogów, i na pokazanie, jakie sposoby mogą być się skuteczne w danej sytuacji. Natomiast Mieszko Eichelberger poprowadził wykład o schemacie postępowania diagnostycznego w jednym z najczęstszych problemów behawioralnych u kotów, czyli oddawaniu moczu i kału poza kuwetę. Jak się okazuje, nawet najbardziej kochający właściciele zapominają o podstawowych zasadach. Eichelberger zwrócił szczególną uwagę na współpracę między lekarzem weterynarii a behawiorystą. Niejednokrotnie zaznaczał, że jedynie współpraca obu tych osób w podejmowaniu działań nad zdrowiem kota jest w stanie przynieść spodziewane efekty. Wybranim słuchaczom rozdano książki „Kocie mojo, czyli jak być opiekunem szczęśliwego kota” Jacksona Galaxy’ego. Firma Vetoquinol, która była sponsorem wydarzenia, zapoznała uczestników ze stosowaniem preparatu Zylkene. Tematem kolejnego wykładu – wygłoszonego po przerwie obiadowej – był lęk separacyjny u psów i kotów. Dr n. wet. Jagna Kudła przedstawiła bardzo ciekawą pre-

zentację popartą licznymi nagraniami ukazującymi przykłady takich zachowań. Spotkanie zamknęła Katarzyna Hermata wykładem na temat „Etogram psa domowego a zaburzenia behawioralne u psów”.

Ale to nie wszystko, co wydarzyło się w minionym czasie. Wtorkowe wieczory skutecznie wypełniały nam tradycyjne „wtorki kliniczne”, nad którymi pieczę sprawuje Agata Strzałkowska, sekretarz IVSA Lublin. Jedno ze spotkań w tym cyklu zaszczylił lek. wet. Jerzy Kemilew z rewolucyjnym wystąpieniem „Koń jaki jest, każdy widzi. Ale czy na pewno?”. Głównym tematem dyskusji był temat podków, a raczej podkuwania koni. Jak się okazuje, kopyto, jako struktura dynamiczna, potrzebuje przestrzeni do pracy. Na wykładzie omówiono zarówno szkodliwe działanie podków na organizm konia, jak i zwrócono uwagę na ogromną potrzebę ruchu cechującą te zwierzęta. Kolejny „wtorek kliniczny” poświęcono spotkaniu z dr. Luisem Sainz-Padro, który rozjaśnił nam kwestię pracy za granicą. Doktor wyemigrował do Wielkiej Brytanii 26 lat temu i przez ostatnie 10 lat pomagał kolegom z 32 różnych krajów integrować się i odnosić sukcesy zawo-

Fot. Archiwum IVSA Lublin

dowe w tym kraju. Tematyka kolejnego wykładu, czyli „Leczenie zespołu *stomatitis gingivitis*”, spotkała się z dużym zainteresowaniem. Dr n. wet. Katarzyna Jodkowska zapoznała przybyłe osoby z problemem w bardzo ciekawy i dokładny sposób.

Kolejny „wtorek kliniczny” miał na celu przybliżenie dwóch problemów. Pierwszym z nich był przerost i wypadnięcie gruczołu trzeciej powieki zaprezentowany przez lek. wet. Mateusza Szadkowskiego. Druga część spotkania dotyczyła entropium, które występuje szczególnie u psów dużych ras. Lek. wet. Katarzyna Szulc zajęła się omówieniem kwestii powikłań i leczenia. Spotkanie zakończy-

ło się interaktywnym okulistycznym quizem prowadzonym przez prelegentów z udziałem uczestników spotkania.

Frekwencja była zadowalająca. Jesteśmy bardzo szczęśliwi, mogąc dostarczać edukacyjnej rozrywki, i jeszcze szczęśliwsi, widząc, jak ciepło zostaje ona odebrana. Oprócz wyżej wymienionych wydarzeń członkowie IVSA Lublin wzięli udział w „IX Konferencji Akademii po Dyplomie” zorganizowanej przez „Magazyn Weterynaryjny”, Ethical Dilemmas in Veterinary Education oraz w targach VET Forum w Łodzi.

Sylvia Kozakiewicz

V Studencka Konferencja Chirurgii Weterynaryjnej

Niesamowita jest chęć studentów medycyny weterynaryjnej do zdobywania specjalistycznej wiedzy. Dowodzi tego zorganizowana przez IVSA Lublin V Studencka Konferencja Chirurgii Weterynaryjnej, która odbyła się w dniach 11–12 maja 2019 r. Wydarzenie to cieszy się ogromnym zainteresowaniem. W tym roku udział w nim wzięło ponad 200 uczestników. Mieliśmy zaszczyt gościć wybitnych specjalistów z naszej Alma Mater, lekarzy weterynarii praktykujących na terenie Lublina oraz prelegentów z różnych polskich miast. Wszystko po to, aby w pozytywnej atmosferze wykładów oraz warsztatów móc czerpać praktyczne wskazówki od doświadczonych lekarzy weterynarii. Konferencję uroczyście otworzyła prodziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej dr hab. Iwona Puzio. W roli konferansjerów wystąpili Karol Opiła i Jagoda Materna, którzy poza zwykłymi obowiązkami studenckimi aktywnie uczestniczą w pracach stowarzyszenia IVSA oraz w życiu studenckiego portalu „Cierpienia Młodego Werterynarza”. Pierwszym prelegentem była lek. wet. Eleonora Kot, która w wykładzie „Wyzwania zabiegów ortopedycznych w kwestii znieczulenia i terapii przeciwbólowej okołozabiegowej”, przekazała wiele praktycznych porad i omówiła najczęściej używane leki wymagane do anestezji i analgezji. Następny prelegent, lek. wet. Konrad Kalisz, który przedstawił obszerny wykład na temat metod chirurgicznego leczenia choroby dyskowej u psów. Kolejnymi specjalistami byli prof. dr n.

wet. Szymon Godynicki i dr n. wet. Grzegorz Wąsiatycz, którzy przygotowali prezentację pt. „Dysplazja bioder u psów. Jak wcześniej rozpoznać i co dalej?”. Wykład spotkał się z dużym uznaniem, gdyż problem dysplazji jest bardzo powszechny. Aby zasilić trochę neurony, studenci po pierwszej części wykładowej udali się na przerwę obiadową, gdzie każdy w miłej atmosferze mógł podzielić się spostrzeżeniami na temat wykładów. Deserem dla wszystkich uczestników był przepyszny tort zamówiony z okazji pięciolecia konferencji. Po przerwie mieliśmy okazję posłuchać lek. wet. Przemysława Adacha, który przedstawił prelekcję „Badania ultrasonograficzne w projekcji FAST”, a następnie lek. wet. Michała Stelmaszyka, z wykładem „Aktualne spojrzenie na problem zerwanego więzadła krzyżowo-guzowego u psów”, zamykającym część teoretyczną pierwszego dnia konferencji.

Podczas praktycznej części spotkania uczestnicy mieli okazję wziąć udział w takich warsztatach, jak „Arthrocenteza – technika wykonywania oraz wskazania” (prowadzący – lek. wet. Michał Stelmaszyk), „Podstawowe zabiegi chirurgii okulistycznej i operacji powiek” (zaprezentowane przez lek. wet. Mateusza Szadkowskiego), czy „Badanie neurologiczne z podstawami neurolokalizacji” (prowadzący – lek. wet. Konrad Kalisz).

Aby zintegrować uczestników, w sobotni wieczór odbyła się wspólna impreza w Klubie Dom Kultury.

Drugi dzień zaczął się od tematu ekstrakcji zębów, przez który z ogromną pasją przeprowadziła nas dr hab. n. wet. Izabela Polkowska, prof. nadzw. UP. W kolejnym wykładzie lek. wet. Jakub Fatyga przedstawił problem prawidłowej kastracji zwierząt egzotycznych. Następnie dr hab. lek. wet. Mirosław Karpiński pokazał, jak przeprowadzić RTG klatki piersiowej jako klasyfikację pacjenta do zabiegu. Drugi dzień teoretycznych nowinek zamykał wykład lek. wet. Jana Frymusa o zewnątrztrawotrobowym zespole wrotno-obocznym. Dodatkowo doktor Frymus poprowadził warsztaty z technik szycia chirurgicznego. Równocześnie w sąsiednim pomieszczeniu odbywały się warsztaty z praktyki stomatologicznej prowadzone przez dr hab. n. wet. Izabelę Polkowską, prof. nadzw. UP. Warsztaty radiologiczne z interpretacji obrazów radiologicznych poprowadził dr hab. Mirosław Karpiński. Uczestnicy konferencji mieli zatem

niepowtarzalną okazję zdobycia wiedzy oraz praktycznych umiejętności.

W konferencji uczestniczyli studenci zrzeszeni w Stowarzyszeniu IVSA Lublin, członkowie IVSA studiujący w innych miastach Polski, jak również część studentów zrzeszonych w sekcji chirurgiczno-radiologicznej.

Spotkanie nie byłoby możliwe, gdyby nie wsparcie sponsorów. Szczególne podziękowania należą się firmom: Boehringer Ingelheim, Kuna, Arkona, Vet Agro, Vet Lab, Biowet Puławy, MediVet, Edra-Urban, Skinpadpro, Idexx, Bayer, Addvena, Cabiomede, a także Klubowi Dom Kultury. Dziękujemy też ogromnie Polskiemu Stowarzyszeniu Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt, magazynowi „Weterynaria” oraz portalowi „Cierpienia Młodego Weterynarza” za objęcie patronatem naszej konferencji.

Sylvia Kozakiewicz

Stany nagłe u koni

Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Weterynarii w Lublinie (IVSA Lublin) zorganizowało warsztaty na temat „Stanów nagłych u koni”. Warsztaty poprowadziła 18 maja 2019 r. lek. wet. Beata Kaczmarek. Wydarzenie poprzedzono „wtorkiem klinicznym”, również z udziałem lek. wet. Kaczmarek, zorganizowanym w celu zapoznania uczestników z teorią zagadnień podejmowanych na warsztatach. Zajęcia odbyły się w stajni „Konrad” w Jabłonie, gdzie studenci mieli okazję zapoznać się z wieloma rodzajami badań przeprowadzanych regularnie na koniach. Pomimo burzowej pogody na warsztaty przybył komplet 11 uczestników w świetnych humorach.

Lek. wet. Beata Kaczmarek zapoznała przybyłych z metodą sondowania koni, pokazała, jak zrobić opatrunki na kończyny, jak tarnikować zęby, poprawnie wykonać zdjęcia RTG, jak włączyć się dożylnie w celu uzyskania sedacji, jak przeprowadzić gastrokopię i badanie rektalne. Uczestnicy mieli też okazję samodzielnie osłuchać zwierzęta i zmierzyć im puls. Wszystko zostało poparte praktycznymi poradami i uzupełnione przytoczeniem poszczególnych przypadków. Zajęcia trwały długo, bo około 7 godzin, w czasie których studenci

mogli również zintegrować się przy wspólnym grillu. Mamy nadzieję, że kolejne zorganizowane przez IVSA Lublin warsztaty spotkają się z równie wielkim zainteresowaniem.

Sylvia Kozakiewicz

Fot. Piotr Śluz

Tydzień Bibliotek

To ogólnopolskie wydarzenie organizowane od 2004 r., które ma na celu promowanie czytelnictwa, bibliotek i bibliotekarzy. Akcja odbywa się zawsze w maju, a imprezy rozpoczynają się 8 maja, czyli w Dniu Bibliotekarza.

Corocznie w drodze konkursu wybierane jest hasło przewodnie oraz plakat promujący imprezy. Hasło tegorocznej XVI edycji Tygodnia Bibliotek #biblioteka miało za zadanie podkreślić, że współczesna biblioteka jest miejscem mocno zakorzenionym w historii, ale jednocześnie ukierunkowanym na przyszłość. W wyjaśnieniu hasła podano: „Marka biblioteka jest utrwalona w świadomości społecznej, ale nieustannie poszukuje nowych użytkowników i przyciąga ich innowacyjnymi usługami. Promowanie biblioteki opatrzone znakiem # ułatwia potencjalnym użytkownikom dotarcie do jej usług i zasobów, świadczy o tym, że biblioteka jest nowoczesna i korzysta z nowych technologii. Hasztag porządkuje i wyróżnia, a przede wszystkim podkreśla szczególne znaczenie biblioteki w systemach informacyjnych” [źródło: sbp.pl].

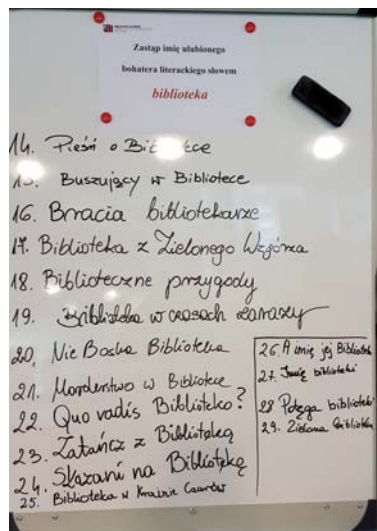
W dniach 8–15 maja 2019 r. Biblioteka Główna Uniwersytetu Przyrodniczego włączyła się w cykl wydarzeń w ramach XVI Ogólnopolskiego Tygodnia Bibliotek, organizując wiele atrakcji i ciekawych projektów. Podkreślenie Światowego Dnia Bibliotekarza i Bibliotek, a zarazem świętowanie całego tygodnia rozpoczęła słodka niespodzianka. Dla czytelników, którzy skorzystali tego dnia ze zbiorów naszej biblioteki, przygotowano czekoladowe i waniliowe muffinki. Ponadto każdy mógł przeczytać złote myśli znanych osób na temat książek, czytelnictwa i bibliotek. Sentencjami, wypisanymi na pastelowych

kartkach w kształcie otwartych książek, udekorowano katalog kartkowy w holu na parterze Biblioteki Głównej.

W czytelni na 3. piętrze oraz w łączniku pomiędzy biblioteką a budynkiem Agro II promowaliśmy nowo utworzone strefy nauki indywidualnej dla osób z niepełnosprawnościami. Są to wyjątkowe miejsca do nauki i odpoczynku, specjalnie dostosowane, przyjazne i łamiące bariery. Studenci potrzebujący miejsca do skupienia lub zregenerowania sił mogą odpocząć na wygodnych kanapach w otoczeniu zieleni, skorzystać z lamp do fototerapii, pokolorować antystresową zakładkę i poczytać ciekawe czasopisma.

Czytelnicy zostali zaproszeni do wspólnej zabawy polegającej na zastąpieniu imienia ulubionego bohatera literackiego słowem *biblioteka* i wypisaniu tych imion na tablicy znajdującej się w Czytelni. Projekt wzbudził duże zainteresowanie i tablica codziennie zapełniała się nowymi pomysłami. Zarejestrowano ponad 60 wpisów, które zaprezentowano na bibliotecznym profilu na Facebooku. Kolejnym projektem stworzonym podczas Tygodnia Bibliotek była prezentacja multimedialna „Biblioteki z wyobraźnią – architektoniczne osobliwości”. Pokazaliśmy nieszablonowe, nowoczesne i nietypowe formy architektoniczne bibliotek z całego świata. Ponadto osoby odwiedzające bibliotekę mogły również obejrzeć wystawę zdjęć przedstawiających „Minibiblioteki w plenerze”. Wystawa budziła duże zainteresowanie oglądających i pokazała, że biblioteki funkcjonują nie tylko w zamkniętych pomieszczeniach, lecz także świetnie działają i sprawdzają się w otwartej przestrzeni „pod chmurką”. Kolejną tematyczną wystawą była „Nasza biblioteka w prasie”, prezentująca poszczególne etapy budowy oraz obecny wygląd Biblioteki Głównej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Chcieliśmy w ten sposób przypomnieć historię powstania nowej siedziby naszej biblioteki.

Jako kolejne wydarzenie Tygodnia Bibliotek 9 maja odbył się wykład pt. „Skąd się wzięły nazwy niektórych produktów oraz po-

traw?”. Jedząc różne potrawy, nie zastanawiamy się, skąd wzięły się ich nazwy, takie jak np. torcik Pavlova czy kotlet pożarski. Te i inne tajemnice odkryła przed nami dr inż. Marta Zalewska-Korona. Kolejne dwa projekty zostały skierowane do czytelników regularnie odwiedzających bibliotekę. Pierwszy z nich był „Konkurem wiedzy o naszej bibliotece”, w którym czynnie wzięli udział studenci. Okazało się, że studenci bardzo dobrze orientują się w zasadach związanych z funkcjonowaniem biblioteki i świetnie rozwiązali test sprawdzający ich wiedzę. Zwycięzcom nagrodzono zestawami upominków. Drugi z projektów skierowany był do czytelników wypożyczających książki. Stworzona została możliwość przyjrzenia się z bliska pracy Oddziału Wypożyczalni i Magazynów, a czytelnik miał okazję osobiście zamówić, odnaleźć w magazynie oraz wypożyczyć wybraną przez siebie książkę.

Ostatniego dnia obchodów Tygodnia Bibliotek zorganizowano konkurs ciast pod nazwą „Biblioteczne wypieki”. Do konkursu przystąpili pracownicy biblioteki, a w degustacji i głosowaniu na najsmaczniejsze ciasto wzięło udział ok. 60 studentów i pracowników uczelni. Receptura zwycięskiego ciasta została umieszczona na bibliotecznym profilu na portalu Facebook.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy nas wspierali oraz aktywnie uczestniczyli w projektach.

Drodzy Czytelnicy, cieszymy się, że jesteście, przychodzicie do biblioteki i korzystacie ze zbiorów. Wasza obecność nadaje sens naszej bibliotecznej pracy.

*Adriana Sobczak-Frynas
Fot. Radosław Kowalik*

TRÓJBÓJ NA PIĄTKĘ

Akademickie Mistrzostwa Polski w Trójboju Siłowym cieszą się szczególnym zainteresowaniem wśród studentów. Rokrocznie zawody przyciągają rzesze miłośników i pasjonatów sportów siłowych. W skład trójboju siłowego wchodzi trzy konkurencje: przysiad ze sztangą, wyciskanie sztangi leżąc oraz tzw. martwy ciąg. Rywalizacja odbywa się na szczeblu wojewódzkim i ogólnopolskim.

W tym roku gospodarzem Akademickich Mistrzostw Polski były Katowice, a organizatorem już po raz piąty Uniwersytet Śląski. Zawody odbywały się od 3 do 5 maja, arenę rywalizacji stanowiła hala MOSIR w Szopienicach Katowicach. W Akademickich Mistrzostwach Polski wzięło udział ponad 450 zawodników (osiem kategorii wagowych) i zawodniczek (sześć kategorii wagowych) z 72 uczelni wyższych. Reprezentację Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie stanowiła drużyna składająca się z 9 zawodniczek i 13 zawodników. W klasyfikacji generalnej drużyna kobiet zajęła czwarte miejsce, a drużyna mężczyzn – piąte. W tej samej klasyfikacji indywidualnie bardzo dobrze zaprezentowała się Alicja Lipka, która zdobyła srebrny medal w kategorii 52 kg (358 pkt Wilkse'a). Czwarte miejsce w kategorii wagowej plus 84 zajęła Patrycja Kulczycka (300 pkt), a jej debiutująca koleżanka z drużyny, Martyna Michalska (279 pkt), była siódma w tej samej kategorii. W typach uczelni – uczelnie społeczno-przyrodnicze zawodniczki Uniwersytetu Przyrodniczego zdobyły pierwsze miejsce. Indywidualnie srebrny medal zdobyła Alicja Lipka w kategorii 52 kg (358 pkt) oraz Kinga Wójtowicz w kategorii 63 kg (353 pkt).

W klasyfikacji generalnej mężczyzn AMP brązowy medal zdobył Patryk Żelazek w kategorii 59 kg (320 pkt), a Kamil Charkot w tej samej wadze był piąty (315 pkt). Czwarte miejsce w kategorii 93 kg zdobył Łukasz Hajduk (424 pkt). W kategorii 105 kg siódme miejsce zdobył Marcin Rojewski (418 pkt), a w najcięższej kategorii wagowej plus 120 kg czwarte i szóste miejsce zajęli odpowiednio Krzysztof Gołębiowski (349 pkt) oraz Rafał Wróblewski (335 pkt). W typach uczelni srebrne medale indywidualnie zdobyli Mateusz Szajewski w kategorii 74 kg (387 pkt) oraz Łukasz Hajduk w kategorii 93 kg (424 pkt). Drużynowo w typach uczelni zawodnicy Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie zajęli drugie miejsce.

Występ studentów na Akademickich Mistrzostwach Polski w Katowicach to kolejny sukces Sekcji Trójboju Siłowego Uniwersytetu Przyrodniczego. Rosnące zainteresowanie sportami siłowymi wśród studentów to dobra prognoza na przyszłość. Zawodników przygotowali trener mgr Dariusz Boguszewski i Dawid Pelc. Bardzo dziękujemy władzom Uniwersytetu za pomoc w organizacji wyjazdu.

*Dariusz Boguszewski
Fot. AZS Katowice*

Święto Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

Nowo mianowani doktorzy habilitowani z Wydziału Inżynierii Produkcji (u góry) i z Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach (u dołu) z JM Rektorem Zygmuntem Litwińczukiem oraz dziekanami Andrzejem Marczukiem i Joanną Bartowską. Czytaj tekst na str. 2
Fot. Paweł Michalski

